

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 30.4.2009
KOM(2009) 207 v konečném znění
2009/0064 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2004/39/ES
a 2009/.../ES**

{SEK(2009) 576}
{SEK(2009) 577}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Souvislosti, odůvodnění a cíle návrhu

Finanční krize odhalila v globálním finančním systému mnoho zranitelných míst. Zdůraznila, jak rychle mohou být rizika krystalizující v jednom sektoru přenášena do celého finančního systému, a to s vážnými důsledky pro všechny účastníky na finančním trhu a pro stabilitu trhů.

Tento návrh je součástí ambiciózního programu Komise pro rozšíření odpovídajících právních předpisů a dohledu na všechny subjekty a činnosti, které v sobě nesou významná rizika¹. Navrhované právní předpisy zavedou harmonizované požadavky na subjekty zabývající se správou a řízením alternativních investičních fondů (správci AIF). Pokud jde o úpravu právních předpisů, zdůraznily Evropský parlament² a skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled, které předsedá Jacques de Larosière³, potřebu užší spolupráce s tímto odvětvím. Ta je také předmětem pokračující diskuse na mezinárodní úrovni, např. v rámci pracovních činností skupiny G-20, IOSCO a Fóra pro finanční stabilitu.

Dotyčné fondy jsou definovány jako veškeré fondy, které nejsou upraveny směrnici o SKIPCP⁴. Správci AIF v současné době spravují aktiva v hodnotě přibližně 2 bilionů EUR, přičemž používají řadu investičních postupů, investují na různých trzích s aktivy a zohledňují různé druhy investorů. Sektor zahrnuje zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy a rovněž nemovitostní investiční fondy, komoditní fondy, fondy pro investice do infrastruktury a jiné druhy institucionálních fondů.

Finanční krize zvýraznila rozsah zranitelnosti správců AIF vůči mnoha druhům rizik. Tato rizika se bezprostředně týkají investorů do těchto fondů a také představují hrozbu pro věřitele, obchodní protistrany a pro stabilitu a integritu evropských finančních trhů. Tato rizika mají řadu podob:

	Zdroj rizika
Obezřetnostní (systémová) rizika na makroúrovni	• přímé vystavení systémově důležitých bank odvětví správců AIF • procyklický dopad stádního chování a soustředění rizik v určitých segmentech trhu a snižování zadluženosti na likviditu a stabilitu finančních trhů

¹ Sdělení Komise pro jarní zasedání Evropské rady, březen 2009. Viz <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/09/351&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

² Zpráva Evropského parlamentu obsahující doporučení Komisi o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech (A6-0338/2008), tzv. „Rasmussenova zpráva“, a zpráva týkající se průhlednosti institucionálních investorů (A6-0296-2008), tzv. „Lehnova zpráva“.

³ Zpráva skupiny na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, 25. února 2009, s. 25. Viz http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf.

⁴ Směrnice 2009/.../ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (přepřpracované znění).

Obezřetnostní rizika na mikroúrovni	oslabení interních systémů řízení rizik, pokud jde o tržní rizika, rizika protistran, rizika bilanční likvidity a obchodní rizika
Ochrana investorů	- nedostatečné zveřejňování informací pro investory týkajících se investiční politiky, řízení rizik, interních postupů - střety zájmů a selhání řízení fondů, zejména s ohledem na odměny, oceňování a výkon administrativních činností
Efektivnost a integrita trhu	- dopad dynamického obchodování a postupů krátkého prodeje na fungování trhu - prostor pro zneužívání trhu v souvislosti s některými postupy, jako je např. krátký prodej
Dopad na trh pro kontrolování podniků	nedostatečná průhlednost při vytváření podílů ve společnostech kótovaných na burze (např. prostřednictvím výpůjčky akcií, rozdílových smluv) nebo jednání ve shodě při aktivistické strategii
Dopad na společnosti kontrolované správci AIF	- možnost nesouladu pobídek ve správě portfoliových společností, zejména ve vztahu k používání dluhového financování - nedostatečná průhlednost a kontrola ze strany veřejnosti u společností, které jsou předmětem odkupu

Podoba a intenzita těchto rizik se mezi obchodními modely liší. Obezřetnostní rizika na makroúrovni spojená s využíváním pákového efektu se např. v první řadě vztahují na činnosti zajišťovacích fondů a komoditních fondů, zatímco rizika spojená s řízením portfoliových společností jsou úzce svázána se soukromými kapitálovými fondy. Jiná rizika, jako jsou např. rizika vztahující se k řízení obezřetnostních rizik na mikroúrovni a k ochraně investorů, jsou společná všem druhům správců AIF.

Přestože správci AIF nebyli příčinou krize, ocitá se odvětví kvůli nedávným událostem pod vážným tlakem. Rizika spojená s jejich činnostmi se v posledních měsících projevila v odvětví správců AIF a v některých případech mohla přispět k otřesům na trzích. **Zajišťovací fondy** například přispěly k inflaci cen aktiv a k rychlému růstu trhů se strukturovanými úvěrovými produkty. Náhlý rozpad velkých pozic využívajících pákový efekt v reakci na zpřísněné úvěrové podmínky a žádosti investorů o vyplácení podílů měl procyklický dopad na oslabující trhy a mohl poškodit likviditu trhu. **Fondy zajišťovacích fondů** se potýkaly s vážnými problémy s likviditou: nemohly dostatečně rychle likvidovat aktiva, aby uspokojily žádosti investorů o hotovost, což vedlo některé fondy zajišťovacích fondů k zastavení nebo jinému omezení vyplácení. **Komoditní fondy** přispěly na konci roku 2007 ke vzniku cenových bublin na trhu komodit.

Na druhou stranu **soukromé kapitálové fondy** díky svým investičním strategiím a jinému využívání pákového efektu než zajišťovací fondy nepřispěly ke zvýšení obezřetnostních rizik na makroúrovni. Tyto fondy se potýkají s problémy, které se týkají dostupnosti úvěrů a finančního zdraví jejich portfoliových společností. Neschopnost získat pákový efekt výrazně omezila počet odkupů a řada portfoliových společností, které předtím byly předmětem odkupů využívajících pákový efekt, jen obtížně hledá náhradní kapitál.

Vzhledem k tomu, že tato rizika překračují hranice, je nutné stanovit soudržný právní rámec na úrovni EU:

V současné době jsou činnosti správců AIF upraveny kombinací vnitrostátních správních předpisů týkajících se financí a práva společností a obecných ustanovení práva Společenství. V některých oblastech jsou doplněny normami, které byly vypracovány odvětvím. Nedávný

vývoj však ukázal, že některá rizika spojená se správci AIF byla podceněna a nejsou stávajícími pravidly dostatečně ošetřena. To částečně odráží převážně vnitrostátní nastavení stávajících pravidel, tj. právní prostředí odpovídajícím způsobem neodráží přeshraniční podobu rizik.

To je zvláště zřetelné ve vztahu k účinnému dohledu nad obezřetnostními riziky na makroúrovni a jejich kontrole. Jednotlivá a kolektivní činnost velkých správců AIF, zejména těch, kteří ve velkém měřítku využívají pákový efekt, zesiluje pohyby trhu a přispěla k pokračující nestabilitě finančních trhů v celé Evropské unii. V současné době však nejsou na evropské úrovni k dispozici účinné mechanismy ke sběru, sdružování a analýze informací o těchto rizicích.

Kvalita řízení rizik ze strany správců AIF může také mít přeshraniční rozměr: investoři, věřitelé a obchodní protistrany správců AIF mají domicil v jiných členských státech a závisejí na kontrolách prováděných správci AIF. V současné době se činnosti v oblasti dozoru nad výkonem činnosti správců AIF velmi liší.

Tento roztržštěný přístup není schopen silně a komplexním způsobem čelit rizikům v tomto odvětví. Účinné přeshraniční řízení těchto rizik vyžaduje společné chápání povinností správců AIF, koordinovaný přístup k dohledu nad postupy řízení rizik, vnitřnímu řízení a průhlednosti a jasná opatření na podporu orgánů dohledu při řízení těchto rizik, a to jak na vnitrostátní úrovni, tak prostřednictvím účinné spolupráce v oblasti dohledu a předávání informací na evropské úrovni.

Současné roztržštění právního prostředí také vede k právním a správním překážkám v účinném přeshraničním nabízení AIF. Vykonávají-li správci AIF svou činnost v souladu s přísnými společnými požadavky, neexistuje žádný zřejmý důvod, proč by správce AIF s domicilem v jednom členském státě nemohl nabízet AIF profesionálním investorům na trhu v jiném členském státě.

V návaznosti na tyto slabiny a nedostatky ve stávajícím právním rámci se Evropská komise zavázala předložit návrh komplexního právního nástroje, který zavede normy regulace a dohledu pro zajišťovací fondy, investory v oblasti soukromého kapitálu a další systémově důležité aktéry na trhu.

Ačkoli je zlepšení regulace a dohledu v oblasti správců AIF na evropské úrovni důležité a nezbytné, mělo by být doprovázeno souběžnými iniciativami v ostatních klíčových zemích, aby bylo plně účinné. Evropská komise doufá, že zásady obsažené v tomto návrhu budou představovat důležitý příspěvek do diskuse o posílení struktury celosvětového přístupu k dohledu nad odvětvím AIF. Komise bude i nadále spolupracovat s mezinárodními partnery, zejména se Spojenými státy, aby bylo zajištěno sblížování právních předpisů a dohledu v oblasti pravidel vztahujících se na správce AIF a aby se zabránilo překrývání právních předpisů.

1.2. Příprava návrhu: konzultace a posouzení dopadů

Evropská komise provedla rozsáhlé konzultace týkající se přiměřenosti právních opatření, pokud jde o správce fondů nepatřících mezi SKIPCP a nabízení těchto fondů v Evropské unii. Konzultace se také zvláště zaměřily na řadu otázek týkajících se činností zajišťovacích fondů. Četné iniciativy a studie, ze kterých Komise čerpala pro účely tohoto návrhu právního předpisu, jsou podrobně popsány v posouzení dopadů.

2. OBECNÝ PŘÍSTUP

Tento návrh se zaměřuje na činnosti, které jsou pro odvětví správců AIF specifické nebo z něj vyplývají, a proto je třeba je řešit prostřednictvím cílených předpisů. Řada obav, které jsou v souvislosti s činnostmi správců AIF vyjadřovány, je spojena s jednáním (např. krátký prodej, výpůjčka akcií nebo jiné nástroje za účelem vytváření podílu ve společnosti), které není omezeno pouze na tuto kategorii účastníka na finančním trhu. Aby bylo možné tyto obavy účinně a soudržným způsobem vyřešit, je třeba přijmout komplexní opatření, která se vztahují na všechny účastníky na trhu, kteří se zabývají příslušnými činnostmi. Řada těchto otázek bude základem přezkumu příslušných směrnic EU, které zajistí odpovídající oblast působnosti a obsah všech nápravných opatření.

Tento návrh je proto zaměřen na řešení otázek, které vyžadují konkrétní ustanovení pro správce AIF a jejich obchodní činnost. Cílem navrhované směrnice je:

- stanovit spolehlivý a harmonizovaný rámec EU, aby mohla být sledována a dozorována rizika, která správci AIF představují pro investory, protistrany, jiné účastníky na finančním trhu a finanční stabilitu, a
- pod podmínkou dodržování přísných požadavků povolit správcům AIF poskytování služeb a nabízení jejich fondů na vnitřním trhu.

Následující oddíl stanoví hlavní zásady, na kterých jsou založena ustanovení navrhované směrnice. Konkrétní ustanovení jsou podrobněji popsána v oddílu 3.5.

Správci všech fondů nepatřících mezi SKIPCP musí mít podle směrnice povolení

Ačkoli v současné době jde o zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy, Evropská komise se domnívá, že by bylo neúčinné a krátkozraké omezit legislativní iniciativu na tyto dvě kategorie správců AIF – neúčinné proto, že jakákoli libovolná definice by odpovídajícím způsobem nepodchytila všechny příslušné subjekty a bylo by možno ji jednoduše obejít, a krátkozraké proto, že mnoho podkladových rizik je také obsaženo v jiných druzích činnosti správců AIF. Právním řešením, které bude pravděpodobně nejtrvalejší a nejproduktivnější, je podchytit všechny správce AIF, jejichž činnosti způsobují tato rizika. Správa všech fondů nepatřících mezi SKIPCP a výkon administrativních činností v nich musí být proto v Evropské unii povoleny a dozorovány v souladu s požadavky směrnice.

Tento široký rozsah však neznamená stejné předpisy pro všechny

Podmínky pro první povolení a organizaci všech správců AIF se budou řídit společným souborem základních ustanovení. Tato ustanovení budou přizpůsobena různým skupinám aktiv tak, aby na investiční politiky nebyly uvaleny irelevantní nebo nepřiměřené požadavky, které pro ně nemají žádný význam. Kromě těchto společných ustanovení předpokládá návrh řadu konkrétních přizpůsobených ustanovení, která se budou vztahovat pouze na správce AIF, kteří používají při správě svých AIF určité postupy nebo strategie (např. systematické využívání pákového efektu ve velkém měřítku, nabývání kontroly nad společnostmi), a zajistí přiměřenou úroveň průhlednosti, pokud jde o tyto postupy.

Udělení výjimky de minimis správcům malých portfolií aktiv

Navrhovaná směrnice obsahuje dvě výjimky *de minimis* pro malé správce. Všichni správci AIF spravující portfolia AIF s celkovými aktivy ve výši do 100 milionů EUR budou z

ustanovení navrhované směrnice vyňati. Správa těchto fondů nebude pravděpodobně představovat významná rizika pro finanční stabilitu a účinnost trhu. Rozšíření těchto právních požadavků na malé správce by znamenalo uvalení nákladů a administrativní zátěže, kterou by přínosy nevyvážily. V případě správců AIF, kteří spravují pouze AIF, které nevyužívají pákový efekt, a kteří neudělují investorům práva na vyplacení během období pěti let po zřízení každého AIF, se však použije prahová hodnota *de minimis* ve výši 500 milionů EUR. Tato výrazně vyšší prahová hodnota *de minimis* je odůvodněna skutečností, že správci fondů nevyužívajících pákový efekt pravděpodobně nezpůsobí systémová rizika. Správci AIF by v rámci směrnice neměli žádná práva, pokud by si nezvolili možnost požádat v rámci směrnice o povolení.

Za těchto podmínek zaměří orgány dozoru svou pozornost na oblasti, ve kterých jsou soustředěna rizika. Prahová hodnota 100 milionů EUR znamená, že směrnice by se vztahovala na přibližně 30 % správců zajišťovacích fondů, kteří spravují téměř 90 % aktiv zajišťovacích fondů s domicilem v EU. Podchytila by téměř polovinu správců ostatních fondů nepatřících mezi SKIPCP a téměř veškerá aktiva investovaná do jejich fondů.

Pozornost se zaměří na subjekty, které v hodnotovém řetězci činí rozhodnutí a podstupují rizika

Rizika pro stabilitu trhu, účinnost a investory pramení především z jednání a organizace správců AIF a některých dalších klíčových subjektů v rámci řízení fondů a v hodnotovém řetězci (případně depozitní banky a subjekty pro oceňování). Nejúčinnějším způsobem, jak se vypořádat s riziky, je zaměřit se na tyto subjekty, které jsou s ohledem na rizika spojená se správou AIF rozhodující.

Správci AIF budou moci nabízet AIF profesionálním investorům

Povolení k výkonu správy AIF umožní správci nabízet AIF pouze profesionálním investorům (jak je vymezila směrnice o trzích finančních nástrojů). Mnohé AIF s sebou přinášejí relativně vysoké riziko (ztráty většiny či veškerého investovaného kapitálu) a/nebo mají jiné vlastnosti, kvůli kterým jsou pro neprofesionální investory nevhodné. Zejména mohou investory do investice uvázat na delší dobu, než je pro fondy určené pro drobné investory přijatelné. Investiční strategie jsou obvykle komplexní a často zahrnují investice do nelikvidních a těžko ocenitelných investic. Nabízení těchto AIF bude proto omezeno na investory, kteří tomuto druhu investic dobře rozumějí a jsou schopni nést rizika s nimi spojená.

Omezení na profesionální investory je v souladu se stávající situací v mnoha členských státech. Některé kategorie AIF, na které se vztahuje navrhovaná směrnice, jako jsou fondy zajišťovacích fondů a otevřené nemovitostní investiční fondy, jsou však v některých členských státech dostupné neprofesionálním investorům, a to pod podmínkou přísné regulační kontroly. Členské státy mohou povolit jejich nabízení neprofesionálním investorům v rámci svého území a mohou za tímto účelem uplatnit dodatečná regulační ochranná opatření.

... včetně práva nabízet fondy přeshraničně

Dodržování požadavků navrhované směrnice by bylo dostačující k tomu, aby mohli správci AIF nabízet AIF profesionálním investorům na trzích v jiných členských státech. Přeshraniční nabízení by bylo podmíněno pouze podáním příslušných informací příslušnému orgánu hostitelské země.

Správcům AIF bude povoleno spravovat a nabízet AIF s domicilem ve třetích zemích

V současné době mnoho správců s domicilem v EU spravuje fondy, které mají domicil ve třetích zemích, a nabízí je v Evropě. Směrnice zavádí nové podmínky zaměřené na veškerá další rizika pro evropské trhy a investory, která by z těchto operací mohla vyplynout. Zajišťuje také, že vnitrostátní daňové orgány mohou od daňových orgánů třetí země získat veškeré informace, které jsou nezbytné pro uložení daně domácím profesionálním investorům, kteří investují do extrateritoriálních fondů. Správa AIF a výkon administrativních činností v nich jsou vyhrazeny správcům AIF s domicilem a povolením v EU s tím, že správci AIF mohou za příslušných podmínek pověřit funkcemi výkonu administrativních činností (ale nikoli správy) extrateritoriální subjekty. Zejména depozitáři jmenovaní za účelem přijetí peněz a aktiv do úschovy musí být úvěrové instituce usazené v EU, které mohou pověřit jiný subjekt funkcemi pouze za přísných podmínek. Oceňovatelé jmenovaní v jurisdikcích třetích zemí musí podléhat rovnocenným regulačním normám. Za těchto přísných podmínek návrhy předpokládají, že by správci AIF v EU mohli nabízet AIF s domicilem ve třetích zemích profesionálním investorům v celé Evropě po uplynutí dodatečného období tří let. Mezitím mohou členské státy umožnit nebo nadále umožňovat správcům AIF nabízení AIF s domicilem ve třetích zemích profesionálním investorům na svém území v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Tento návrh vychází z čl. 47 odst. 2 Smlouvy o ES.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Podle čl. 5 odst. 2 Smlouvy o ES vyvíjí Společenství činnost pouze tehdy a do té míry, pokud cílů navrhovaného opatření nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu rozsahu nebo účinků navrhovaného opatření, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství.

Činnost správců AIF ovlivňuje investory, protistrany a finanční trhy v jiných členských státech, a proto mají rizika spojená s činností správců AIF často přeshraniční povahu. Účinné sledování obezřetnostních rizik na makroúrovni a dohled nad činností správců AIF proto vyžaduje společnou úroveň průhlednosti a regulačních ochranných opatření v celé EU. Směrnice také stanoví harmonizovaný rámec pro bezpečné a účinné přeshraniční nabízení AIF, který by nekoordinovaným postupem členských států nemohl být takto účinně stanoven.

Navrhovaná směrnice je také proporcionální dle požadavků čl. 5 odst. 3 Smlouvy o ES. Mnoho ustanovení směrnice se vztahuje na konkrétní činnosti, a pokud správce AIF tyto činnosti nevykonává, ustanovení se nepoužijí. Směrnice navíc stanoví dvě výjimky *de minimis*: správce spravující AIF v hodnotě pod hranicí 100 milionů EUR lze zprostit požadavků na povolení, neboť není pravděpodobné, že z nich vyplynou významná systémová rizika nebo že budou pro řádné trhy představovat hrozbu. V případě správců AIF, kteří spravují pouze AIF, které nevyužívají pákový efekt, a kteří neudělují investorům práva na vyplacení během období pěti let po zřízení každého AIF, se použije prahová hodnota *de minimis* ve výši 500 milionů EUR.

3.3. Volba nástroje

Volba směrnice jako právního nástroje představuje rozumný kompromis mezi harmonizací a pružností. Navrhovaná směrnice představuje dostatečný stupeň harmonizace ke stanovení odpovídajícího a bezpečného celoevropského rámce pro povolování správců AIF a trvalého dohledu nad nimi. Volba směrnice ponechává členským státům dostatečnou pružnost při rozhodování o tom, jak přizpůsobit vnitrostátní právní řády novému rámci. To odpovídá zásadě subsidiarity.

3.4. Projednávání ve výborech

Návrh vychází z Lamfalussyho procesu pro regulaci finančních služeb. Navrhovaná směrnice obsahuje nezbytné zásady, aby bylo zajištěno, že správci AIF podléhají v Evropské unii důsledně vysokým normám průhlednosti a regulačního dohledu, a předpokládá přijetí podrobných prováděcích opatření postupem projednávání ve výborech.

3.5. Obsah návrhu

3.5.1. Oblast působnosti a definice

Navrhovaná směrnice zavádí právně závazný režim povolování a dohledu pro všechny správce AIF spravující AIF v Evropské unii, aby se zajistilo, že všichni správci AIF vykonávající činnost v Evropské unii podléhají účinnému dohledu a doзору. Tento režim se uplatní bez ohledu na úřední domicil spravovaného AIF. Pro účely proporcionality se směrnice nevztahuje na správce AIF spravující portfolia AIF s aktivy do výše 100 milionů EUR nebo méně než 500 milionů EUR v případě správců AIF spravujících pouze AIF, které nevyužívají pákový efekt a které neudělují investorům práva na vyplacení během období pěti let po zřízení každého AIF.

3.5.2. Podmínky výkonu činnosti a první povolení

K výkonu činnosti v Evropské unii budou všichni správci AIF muset získat povolení od příslušného orgánu domovského členského státu. Všichni správci AIF vykonávající činnost na evropském území budou muset prokázat, že jsou přiměřeně kvalifikovaní k poskytování služeb správy AIF, a budou muset poskytnout podrobné informace o plánované činnosti správců AIF, o totožnosti a vlastnostech spravovaných AIF, o řízení správce AIF (včetně opatření na delegování výkonu správy), opatřeních na oceňování a úschovu aktiv a případně o systémech podávání zpráv podle právních předpisů. Správci AIF budou také muset mít a zachovávat minimální úroveň kapitálu.

K zajištění účinného a trvalého řízení rizik spojených s činností správců AIF budou správci AIF muset uspokojivě prokázat příslušnému orgánu solidnost interních opatření, pokud jde o řízení rizik, zejména rizik spojených s likviditou a dalších provozních rizik a rizik protistran spojených s krátkým prodejem, dále pokud jde o řízení a zveřejňování střetů zájmů, řádné oceňování aktiv a zabezpečení depozitních/úschovných opatření.

Vzhledem k různorodosti investičních strategií správců AIF navrhovaná směrnice předpokládá, že přesné požadavky, zejména pokud jde o zveřejňování informací, budou přizpůsobeny konkrétní použité investiční strategii.

3.5.3. *Zacházení s investory*

Navrhovaná směrnice stanoví minimální úroveň služeb a poskytování informací ze strany správců AIF jejich (profesionálním) investorům, a to od počátku a trvale, k usnadnění jejich hloubkové kontroly a zajištění přiměřené úrovně ochrany investorů. Podle navrhované směrnice musí správci AIF svým investorům poskytnout jasný popis investiční politiky, včetně popisu druhu aktiv a využití pákového efektu, politiky vyplácení za obvyklých a mimořádných okolností, postupů oceňování, úschovy, správy a řízení rizik a poplatků, výdajů a nákladů spojených s investicí.

3.5.4. *Informační povinnost k regulačním orgánům*

Za účelem podpory účinného obezřetnostního dozoru nad činností správců AIF na makroúrovni bude správce AIF také muset příslušnému orgánu pravidelně podávat zprávy o hlavních trzích a nástrojích, s nimiž obchoduje, hlavních rizikových investicích, údajích o výkonnosti a soustředění rizik. Správce AIF bude také muset oznámit příslušným orgánům domovského členského státu údaje o totožnosti spravovaného AIF, informace o trzích a aktivech, do kterých bude AIF investovat, a opatření týkající se organizace a řízení rizik stanovená v souvislosti s dotyčným AIF.

3.5.5. *Konkrétní požadavky na správce AIF spravující AIF využívající pákový efekt*

Využívání pákového efektu v systematicky vysoké míře umožňuje správcům AIF ovlivňovat trhy, na kterých investují, přičemž se může jednat o násobek vlastního kapitálu fondu. Návrh zmocňuje Komisi stanovit omezení pákového efektu prostřednictvím postupů schvalování ve výborech, je-li to nezbytné k zajištění stability a integrity finančního systému. Navrhovaná směrnice svěřuje vnitrostátním orgánům dodatečné pravomoci v mimořádných situacích omezit používání pákového efektu, pokud jde o jednotlivé správce a fondy v mimořádných okolnostech. Dále předpokládá, že správci AIF systematicky využívající pákový efekt nad vymezenou prahovou hodnotu budou muset svému domovskému orgánu poskytnout informace o celkovém pákovém efektu ve všech podobách a jeho hlavní zdroje. Předloha návrhu nestanoví v souvislosti s použitím těchto informací příslušným orgánům žádné povinnosti. To vyžaduje, aby příslušné orgány těchto fondů využívajících pákový efekt shromáždily a předaly ostatním příslušným orgánům informace, které jsou relevantní pro sledování a použitelné v reakci na možné důsledky činnosti správců AIF na systémově relevantní finanční instituce v EU a/nebo řádné fungování trhů, na nichž jsou správci AIF činní.

3.5.6. *Konkrétní požadavky na správce AIF, kteří získají ve společnostech rozhodující podíl*

Návrh stanoví povinnost poskytovat informace ostatním akcionářům a zástupcům zaměstnanců portfoliové společnosti, ve které správce AIF získal rozhodující vliv. Předpokládá, že správce AIF každoročně zveřejní informace o investiční strategii a cílech svého fondu, když získá rozhodující podíl ve společnostech, a zveřejní obecné informace o výkonu portfoliové společnosti po získání rozhodujícího podílu. Tyto povinnosti podávat zprávy se zavádějí s ohledem na nezbytnost veřejné odpovědnosti soukromých kapitálových fondů a buy-out fondů za způsob, kterým spravují společnosti v širším veřejném zájmu. Požadavky na informace řeší domnělý nedostatek strategických informací o tom, jak správci soukromých kapitálových fondů hodlají spravovat, či jak v současnosti spravují, portfoliové společnosti.

Z důvodů proporcionality předloha návrhu tyto požadavky nerozšiřuje na získání rozhodujícího podílu v malých a středních podnicích, a tím se snaží vyhnout tomu, aby tyto povinnosti byly uloženy poskytovatelům kapitálu pro zahájení podnikání a rizikového kapitálu (do té míry, do které již nejsou vyňati z oblasti působnosti celé směrnice). K uklidnění obav o zmenšení rozsahu informací po vyřazení veřejných společností z obchodování majiteli soukromých kapitálových fondů předloha návrhu vyžaduje, aby tyto vyřazené společnosti i nadále podléhaly povinnostem kótovaných společností podávat zprávy, a to po dobu až dvou let po vyřazení z obchodování.

3.5.7. Práva správců AIF podle směrnice

K usnadnění rozvoje jednotného trhu bude mít správce AIF s povolením v domovském členském státě právo nabízet své fondy profesionálním investorům na území kteréhokoli členského státu. Jako důsledek vysokých společných regulačních norem dosažených navrhovanou směrnicí nebude členským státům povoleno ukládat správcům AIF s domicilem v jiném členském státě dodatečné požadavky, pokud jde o nabízení fondů profesionálním investorům. Přeshraniční nabízení AIF podléhá pouze oznamovacímu postupu, podle kterého jsou příslušné informace poskytnuty hostitelskému členskému státu.

Navrhovaná směrnice nestanoví práva ve vztahu k nabízení AIF neprofesionálním investorům. Členské státy mohou povolit jejich nabízení neprofesionálním investorům v rámci svého území a mohou za tímto účelem uplatnit dodatečná regulační ochranná opatření. Tyto požadavky nesmějí být diskriminační povahy v závislosti na domicilu správce AIF.

3.5.8. Aspekty týkající se třetích zemí

Navrhovaná směrnice povoluje správcům AIF nabízet AIF s domicilem ve třetí zemi pod podmínkou, že bude přísně kontrolován výkon hlavních funkcí subjektů poskytujících služby v těchto jurisdikcích. Vzhledem k období nezbytnému ke stanovení dodatečných požadavků v prováděcích opatřeních nabudou práva udělená podle této směrnice nabízet tyto AIF profesionálním investorům účinku teprve tři roky po uplynutí lhůty pro provedení. Mezitím mohou členské státy umožnit nebo nadále umožňovat správcům AIF nabízení AIF s domicilem ve třetích zemích profesionálním investorům na svém území v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Hlavní funkce a činnost, ze kterých pravděpodobně vyplynou rizika pro evropské trhy, investory nebo protistrany, musí být vykonávány subjekty usazenými v EU, které vykonávají činnost podle harmonizovaných pravidel. Směrnice obsahuje ustanovení, která vymezují funkce, které mohou vykonávat subjekty třetích zemí nebo které na ně mohou být převedeny na odpovědnost institucí s povolením vydaným EU. Tato ustanovení také vymezují podmínky (regulační a dozorová rovnocennost), za kterých mohou subjekty třetích zemí vykonávat omezené funkce. Kromě toho návrh směrnice povoluje pouze nabízení AIF s domicilem ve třetí zemi, pokud jejich země domicilu uzavřela s členským státem, na jehož území bude AIF nabízen, dohodu na základě článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních. Tím se zajistí, že vnitrostátní daňové orgány mohou od daňových orgánů třetí země získat veškeré informace, které jsou nezbytné pro uložení daně domácím profesionálním investorům, kteří investují do extraterritoriálních fondů. Tři roky po uplynutí lhůty pro provedení poskytne směrnice správcům AIF usazeným ve třetí zemi možnost nabízet své fondy v EU, jsou-li regulační rámec a opatření dohledu v dotyčné třetí zemi rovnocenné požadavkům navrhované směrnice a hospodářské subjekty EU mají srovnatelný přístup na trh dotyčné třetí země. Ve všech případech přijme rozhodnutí o rovnocennosti právních předpisů a srovnatelného přístupu na trh příslušné třetí země Komise.

3.5.9. Předávání informací a zprostředkování v případě sporů během spolupráce v oblasti dohledu

K zajištění bezpečného fungování odvětví správců AIF musí příslušné orgány členských států vždy, kdy je to nutné, spolupracovat za účelem dosažení cílů této směrnice. S ohledem na přeshraniční povahu rizik vyplývajících z odvětví správců AIF je předpokladem účinného obezřetnostního dozoru na makroúrovni včasné předávání relevantních makroobezřetnostních údajů na evropské, či dokonce celosvětové, úrovni. Příslušné orgány domovského členského státu budou proto muset veřejným orgánům v ostatních členských státech předávat relevantní makroobezřetnostní údaje shromážděné ve vhodné podobě. V případě sporu mezi příslušnými orgány bude věc předložena výboru CESR ke zprostředkování s cílem najít rychlé a účinné řešení. Příslušné orgány vezmou doporučení CESR náležitě v úvahu.

3.6. Rozpočtové důsledky

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2004/39/ES
a 2009/.../ES**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁵,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁶,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky⁷,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁸,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Správci alternativních investičních fondů (správci AIF) odpovídají za správu významného objemu investovaných aktiv v Evropě, podílejí se na významném objemu obchodu na trzích finančních nástrojů a mohou mít důležitý vliv na trhy a společnosti, do kterých investují.
- (2) Vliv správců AIF na trhy, na kterých provozují svou činnost, je převážně prospěšný, avšak nedávné finanční potíže jasně ukázaly, že činnost správců AIF může také vést k rozšíření či prohloubení rizik ve finančním systému. Nekoordinované reakce členských států na tato rizika ztěžují účinné řízení těchto rizik. Cílem směrnice je proto stanovit společné požadavky upravující vydávání povolení správcům AIF a dohled nad nimi za účelem zajištění soudržného přístupu k souvisejícím rizikům a jejich dopadu na investory a trhy ve Společenství.
- (3) Nedávné potíže na finančních trzích zdůraznily, že mnohé strategie správců AIF jsou zranitelné vůči některým významným rizikům ve vztahu k investorům, jiným účastníkům na trhu a trhům samotným. K zajištění komplexních a společných opatření pro dohled je nezbytné stanovit rámec, který bude schopen tato rizika řešit s ohledem

⁵ Úř. věst. C , , s. .

⁶ Úř. věst. C , , s. .

⁷ Úř. věst. C , , s. .

⁸ Úř. věst. C , , s. .

na řadu rozmanitých investičních strategií a postupů používaných správci AIF. V důsledku toho by se tato směrnice měla vztahovat na správce AIF, kteří spravují a nabízejí všechny druhy fondů, na které se nevztahuje směrnice 2009/.../ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (přepracované znění)⁹, a to bez ohledu na právní či smluvní způsob, kterým je správci AIF tato odpovědnost svěřena. Správce AIF by neměl mít právo spravovat SKIPCP ve smyslu směrnice 2009/.../ES na základě povolení podle této směrnice.

- (4) Směrnice stanoví požadavky týkající se způsobu, kterým by správci AIF měli spravovat AIF, za které jsou odpovědní. Bylo by nepřiměřené upravovat strukturu či složení portfolií AIF spravovaných správci AIF a bylo by obtížné stanovit tak rozsáhlou harmonizaci, a to kvůli velmi rozmanitým druhům AIF spravovaných správci AIF.
- (5) Oblast působnosti této směrnice by měla být omezena na správu subjektů kolektivního investování, které získávají kapitál od mnoha investorů s cílem jej investovat v souladu s vymezenou investiční politikou podle principu rozložení rizika ve prospěch těchto investorů. Tato směrnice by se neměla vztahovat na správu penzijních fondů nebo správce nesdružených investic, jako jsou nadační fondy, státní investiční fondy nebo aktiva držená na vlastní účet úvěrovými institucemi, pojišťovnami nebo zajišťovnami. Tato směrnice by se také neměla vztahovat na aktivně spravované investice ve formě cenných papírů, jako jsou osvědčení, řízené futures nebo indexované obligace. Měla by se však vztahovat na správce všech subjektů kolektivního investování, které nemusejí mít povolení jako SKIPCP. Po investičních podnicích s povolením podle směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů¹⁰ by nemělo být požadováno, aby získaly povolení podle této směrnice za účelem poskytování investičních služeb v souvislosti s AIF. Investiční podniky však mohou poskytovat investiční služby v souvislosti s AIF pouze a do té míry, pokud mohou být jejich podílové jednotky či akcie nabízeny v souladu s touto směrnicí.
- (6) Aby nedošlo k uložení nadměrných či nepřiměřených požadavků, stanoví tato směrnice výjimku pro správce AIF, jestliže souhrnná hodnota spravovaných AIF nedosáhne prahové hodnoty 100 milionů EUR. Je nepravděpodobné, že činnost dotyčného správce AIF bude mít významné důsledky pro finanční stabilitu či účinnost trhu. V případě správců AIF, kteří spravují pouze AIF, které nevyužívají pákový efekt, a kteří neudělují investorům práva na vyplacení během období pěti let, se použije konkrétní prahová hodnota ve výši 500 milionů EUR. Tato konkrétní prahová hodnota je odůvodněna skutečností, že u správců fondů nevyužívajících pákový efekt, kteří se specializují na dlouhodobé investice, je ještě menší pravděpodobnost, že způsobí systémová rizika. Kromě toho pětileté období, během kterého nejsou investorům udělována práva na vyplacení, vylučuje rizika likvidity. Správci AIF, kteří jsou vyňati z této směrnice, by měli i nadále podléhat příslušným vnitrostátním právním předpisům. Mělo by však být umožněno, aby s nimi bylo zacházeno jako se správci AIF podle postupu opt-in, který předpokládá tato směrnice.

⁹ Úř. věst. L [...], [...], s. [...].

¹⁰ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (7) Cílem této směrnice je poskytnout harmonizovaný a přísný regulační a dozorový rámec pro činnost správců AIF. Povolení v souladu s touto směrnicí by se mělo vztahovat na služby správy AIF a výkonu administrativních činností v nich v celém Společenství. Kromě toho by správci s povolením měli mít právo nabízet AIF ve Společenství profesionálním investorům, a to na základě oznamovacího postupu.
- (8) Tato směrnice neupravuje AIF, a proto nebrání členským státům v přijetí nebo pokračujícím uplatňování dodatečných požadavků v souvislosti s AIF usazenými na jejich území. Skutečnost, že členský stát může uložit dodatečné požadavky AIF s domicilem na jeho území, by neměla bránit správcům AIF s povolením v jiných členských státech ve výkonu práv v souladu s touto směrnicí při nabízení profesionálním investorům AIF s domicilem mimo členský stát, který dodatečné požadavky uložil, které proto nepodléhají těmto dodatečným požadavkům ani je nemusí dodržovat.
- (9) Aniž je dotčeno uplatňování jiných nástrojů práva Společenství, členské státy mohou uložit správcům AIF přísnější požadavky, kdykoli správci AIF nabídnou AIF pouze neprofesionálním investorům nebo kdykoli správci AIF nabídnou stejný AIF jak profesionálním, tak neprofesionálním investorům, a to bez ohledu na to, zda jsou podílové jednotky či akcie tohoto AIF nabízeny na domácím nebo přeshraničním základě. Tyto dvě výjimky umožňují členským státům uložit dodatečná ochranná opatření, která považují za nezbytná k ochraně neprofesionálních investorů. To zohledňuje skutečnost, že AIF jsou často nelikvidní a jsou spojeny s vysokým rizikem podstatné ztráty kapitálu. Investiční strategie ve vztahu k AIF se obecně nepřizpůsobují investičnímu profilu či potřebám neprofesionálních investorů. Jsou vhodnější pro profesionální investory a investory, kteří disponují dostatečně objemným investičním portfoliem, aby byli schopni absorbovat vyšší rizika ztráty spojená s těmito investicemi. Členské státy mohou nicméně povolit nabízení všech nebo některých druhů AIF spravovaných správcem AIF neprofesionálním investorům na svém území. Se zřetelem k čl. 19 odst. 4 a 5 směrnice 2004/39/ES by členské státy měly i nadále zajišťovat, aby byla učiněna příslušná opatření, kdykoli povolí nabízení AIF neprofesionálním investorům. Investiční podniky s povolením podle směrnice 2004/39/ES, které poskytují investiční služby neprofesionálním klientům, musí při posuzování, zda je AIF pro jednotlivé neprofesionální klienty vhodný nebo přiměřený, tato dodatečná ochranná opatření zohlednit. Jestliže členský stát povolí nabízení AIF neprofesionálním investorům na svém území, měla by tato možnost být k dispozici bez ohledu na členský stát, ve kterém je správce AIF usazen, a jakákoli dodatečná ustanovení by měla být použita na nediskriminačním základě.
- (10) Aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany klientů investičních podniků ve smyslu směrnice 2004/39/ES, AIF by neměly být považovány za nekomplexní finanční nástroje pro účely uvedené směrnice. Uvedená směrnice by tedy měla být odpovídajícím způsobem pozměněna.
- (11) Je nezbytné stanovit použití požadavků na minimální kapitál, aby byl zajištěn nepřerušovaný a řádný výkon správy poskytovaný správcem AIF. Průběžné požadavky na kapitál by se měly vztahovat na možné vystavení správců AIF profesní odpovědnosti v souvislosti s jejich veškerou činností, včetně výkonu správy prováděného na základě pověření či zmocnění.

- (12) Je nezbytné zajistit, aby správci AIF provozovali svou činnost na základě silné kontroly řízení. Správci AIF by měli být řízeni a organizováni tak, aby se minimalizovaly střety zájmů. Nedávný vývoj zdůraznil zásadní potřebu oddělit funkce úschovy aktiv a jejich správy a oddělit aktiva investorů od aktiv správce. Za tímto účelem musí správce AIF jmenovat depozitáře a svěřit mu zaúčtování peněz investorů na samostatný účet, úschovu finančních nástrojů a ověření toho, zda AIF či správce AIF jeho jménem získal vlastnictví všech ostatních aktiv.
- (13) Spolehlivé a objektivní ocenění aktiv je zásadní pro ochranu zájmů investora. Různí správci AIF používají různé metody a systémy pro oceňování aktiv, a to v závislosti na aktivech a trzích, na kterých převážně investují. Je vhodné tyto rozdíly uznat, avšak i přesto požadovat oceňování aktiv subjektem, který je na správci AIF nezávislý.
- (14) Správce AIF může v souladu s touto směrnicí přenést odpovědnost za výkon svých funkcí. Správce AIF by měl být i nadále odpovědný za řádný výkon svých funkcí a dodržování pravidel stanovených touto směrnicí.
- (15) Vzhledem k tomu, že správci AIF využívající ve svých investičních strategiích ve vysoké míře pákový efekt mohou za určitých podmínek přispět k vytváření systémového rizika či chaotických trhů, měly by být uloženy zvláštní požadavky správcům AIF používajícím určité postupy, které dávají vzniknout konkrétním rizikům. Informace nezbytné ke zjištění a sledování těchto rizik a k reakci na ně nebyly ve Společenství shromážděny jednotným způsobem, ani nebyly předány všem členským státům, aby byly zjištěny zdroje možných rizik pro stabilitu finančních trhů Společenství. K nápravě této situace je třeba, aby se na správce AIF, kteří systematicky ve vysoké míře využívají ve svých investičních strategiích pákový efekt, vztahovaly zvláštní požadavky. Tito správci AIF by měli mít povinnost zveřejnit informace týkající se využívání a zdrojů pákového efektu. Informace by měly být shromážděny a předány ostatním orgánům ve Společenství, aby byla usnadněna kolektivní analýza dopadu pákového efektu těchto správců AIF na finanční systém Společenství a rovněž společná reakce.
- (16) Činnosti správců AIF založené na využívání pákového efektu ve velké míře by mohly mít nepříznivý dopad na stabilitu a účinné fungování finančních trhů. Je považováno za nezbytné umožnit Komisi stanovit omezení míry pákového efektu, který by mohli správci AIF využívat, zejména v případech, kdy správci AIF využívají pákového efektu ve velké míře a systematicky. Omezení maximální míry pákového efektu by mělo zohlednit aspekty týkající se zdroje pákového efektu a strategie používané správci AIF. Mělo by také zohlednit v zásadě dynamickou povahu řízení pákového efektu většinou správců AIF, kteří využívají pákového efektu ve velké míře. V tomto ohledu by omezení pákového efektu mohlo například být stanoveno buď jako prahová hodnota, která by neměla být nikdy překročena, nebo jako omezení průměrného pákového efektu využívaného během daného období (tj. měsíčně či čtvrtletně).
- (17) Je nezbytné zajistit, aby správce AIF poskytl všem společnostem, nad kterými má rozhodující či dominantní vliv, informace, které jsou pro společnost nezbytné k posouzení toho, jaký má tento rozhodující vliv v krátkodobém či střednědobém horizontu dopad na hospodářskou a sociální situaci společnosti. Za tímto účelem by se na správce AIF spravující AIF, které jsou schopny vykonávat rozhodující vliv nad kótovanou či nekótovanou společností, měly vztahovat zvláštní požadavky, zejména povinnost oznámit existenci této situace a poskytnout společnosti a všem jejím

ostatním akcionářům informace o záměrech správce AIF, pokud jde o budoucí rozvoj obchodní činnosti a jiné plánované změny kontrolované společnosti. Aby byla zajištěna průhlednost v souvislosti s kontrolovanou společností, měly by být rozšířeny požadavky na podávání zpráv. Výroční zprávy příslušných AIF by měly být doplněny o informace, které jsou pro druh investice a kontrolovanou společnost specifické.

- (18) Mnoho správců AIF v současné době spravuje AIF s domicilem ve třetích zemích. Je vhodné umožnit povoleným správcům AIF spravovat AIF s domicilem ve třetích zemích, a to na základě vhodných opatření, která zajistí řádný výkon administrativních činností v těchto AIF a účinnou úschovu aktiv investovaných investory Společenství.
- (19) Správcům AIF by také mělo být umožněno nabízet AIF s domicilem ve třetích zemích profesionálním investorům v domovském členském státě správce AIF a v ostatních členských státech. Toto právo by mělo podléhat oznamovacím postupům a existenci daňové dohody s dotyčnou třetí zemí, která zajistí účinnou výměnu informací s daňovými orgány v zemi domicilu investorů Společenství. Vzhledem ke skutečnosti, že tyto AIF a třetí země, ve které mají domicil, musí splnit dodatečné požadavky, přičemž některé z nich musí být nejprve stanoveny v prováděcích opatřeních, měla by práva udělená podle směrnice v souvislosti s nabízením AIF s domicilem ve třetích zemích profesionálním investorům nabýt účinku teprve tři roky po uplynutí lhůty pro provedení. Mezitím mohou členské státy umožnit nebo nadále umožňovat správcům AIF nabízení AIF s domicilem ve třetích zemích profesionálním investorům na svém území v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Během tohoto období tří let však správci AIF nemohou tyto AIF nabízet profesionálním investorům v ostatních členských státech na základě práv udělených podle této směrnice.
- (20) Je vhodné umožnit správcům AIF pověřit subjekt usazený ve třetí zemi administrativními úkoly, existují-li nezbytná ochranná opatření. Obdobně může depozitář pověřit svými úkoly souvisejícími s AIF s domicilem ve třetí zemi depozitáře s domicilem v této třetí zemi, zajistí-li právní předpisy této třetí země úroveň ochrany zájmů investora, která je rovnocenná ochraně zájmů ve Společenství. Za určitých podmínek by také mělo být správcům AIF umožněno jmenovat nezávislého oceňovatele usazeného ve třetí zemi.
- (21) Pod podmínkou existence rovnocenného regulačního rámce ve třetí zemi a účinného přístupu správce AIF usazeného ve Společenství na trh této třetí země by mělo členským státům být umožněno vydat správcům AIF povolení v souladu s ustanoveními této směrnice, aniž by tento správce musel mít ve Společenství své sídlo, a to po třech letech od uplynutí lhůty pro provedení. Tato lhůta zohledňuje skutečnost, že tito správci AIF a třetí země, ve které mají domicil, musí splnit dodatečné požadavky, přičemž některé z nich nejprve musí být stanoveny prováděcími opatřeními.
- (22) Je nutné vyjasnit pravomoci a povinnosti příslušných orgánů odpovědných za provádění této směrnice a posílit mechanismy potřebné k zajištění nezbytné úrovně přeshraniční spolupráce v oblasti dohledu.
- (23) Relativní význam činností správců AIF na některých finančních trzích, zejména v případech, kdy AIF, které spravují, nemají hmotný zájem na podkladových produktech nebo nástrojích, ze kterých uvedené trhy čerpají, by za určitých okolností mohl bránit účinnému fungování těchto trhů. Například by to mohlo způsobit přemíru volatility těchto trhů nebo ovlivnit správné oceňování nástrojů na nich obchodovaných. Je proto

nezbytné zajistit, aby příslušné orgány měly pravomoci nezbytné ke sledování činností správců AIF na těchto trzích a k zásahu za těch okolností, kdy by bylo nutné chránit jejich řádné fungování.

- (24) Členské státy by měly stanovit pravidla postihů pro případ porušení této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Tyto postihy by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (25) Jakákoliv výměna nebo přenos informací mezi příslušnými orgány, jinými orgány, úřady nebo osobami by měly odpovídat pravidlům o předávání osobních údajů stanoveným směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹¹.
- (26) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹².
- (27) Komise by zejména měla být zmocněna přijmout opatření nezbytná pro provedení této směrnice. V tomto ohledu by Komise měla být schopna přijmout opatření k určení postupů, podle kterých správci AIF spravující portfolia AIF, jejichž spravovaná aktiva nedosahují prahové hodnoty stanovené touto směrnicí, mohou uplatnit své právo na zacházení jako se správci AIF, na které se vztahuje tato směrnice. Účelem těchto opatření je také stanovit kritéria, která příslušné orgány použijí při posuzování toho, zda správci AIF plní své povinnosti, pokud jde o jejich výkon činnosti, druh střetu zájmů, které musí správci AIF identifikovat, a rovněž přiměřené kroky, které by správci AIF měli přijmout v rámci vnitřních a organizačních postupů s cílem určit, odvrátit, řídit a sdělovat střety zájmů. Jejich účelem je stanovit požadavky na řízení rizik, které má správce AIF uplatnit, v závislosti na rizicích, která správci AIF vznikají jménem jím spravovaného AIF, a rovněž opatření nezbytná k tomu, aby správce AIF mohl řídit určitá rizika spojená s krátkým prodejem, včetně příslušných omezení, která mohou být potřebná k ochraně AIF před vystavením nadměrnému riziku. Jejich účelem je stanovit požadavky této směrnice na řízení likvidity, a zejména požadavky na minimální likviditu AIF. Jejich účelem je vymezit požadavky, které musí původci sekuritizačních nástrojů splnit, aby správci AIF bylo umožněno investovat do těchto nástrojů vydaných po 1. lednu 2011. Jejich účelem je také vymezit požadavky, které musí správci AIF splnit, když investují do těchto sekuritizačních nástrojů. Jejich účelem je rovněž stanovit kritéria, na jejichž základě lze oceňovatele považovat za nezávislého ve smyslu této směrnice. Účelem je dále stanovit podmínky, za kterých by mělo být schváleno pověření funkcí správce AIF, a podmínky, za kterých by správce již nemohl být považován za správce AIF v případě nadměrného pověření. Účelem je dále stanovit obsah a formu výroční zprávy, kterou musí správci AIF zpřístupnit u každého AIF, který spravují, a stanovit informační povinnosti správců AIF vůči investorům a požadavky na podávání zpráv příslušným orgánům a rovněž jejich četnost. Účelem je také stanovit informační povinnost uloženou správcům AIF, pokud jde o pákový efekt, a četnost podávání zpráv příslušným orgánům a podávání informací investorům. Účelem je stanovit omezení míry pákového efektu, který mohou správci AIF při správě AIF využít. Účelem je určit podrobný obsah a způsob,

¹¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹² Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

kterým by správci nabývající rozhodujícího vlivu v subjektech emitenta a nekótovaných společnostech měli splnit svou informační povinnost vůči subjektům emitenta a nekótovaným společnostem a jejich příslušným akcionářům a zástupcům zaměstnanců, včetně informací, které mají být obsaženy ve výročních zprávách AIF, které spravují. Jejich účelem je určit druhy omezení nebo podmínek, které mohou být uloženy v rámci nabízení AIF profesionálním investorům v domovském členském státě správce AIF. Účelem je stanovit obecná kritéria pro posouzení rovnocennosti oceňovacích norem třetích zemí, je-li oceňovatel usazen ve třetí zemi, rovnocennosti právních předpisů třetích zemí, pokud jde o depozitáře, a rovnocennosti obezřetnostních pravidel a trvalého dohledu pro účely povolení správců AIF usazených ve třetích zemích. Účelem je stanovit obecná kritéria pro posuzování, zda třetí země umožňují správcům AIF ze Společenství účinný přístup na trh srovnatelný s přístupem, který správcům AIF z těchto třetích zemí umožňuje Společenství. Jejich účelem je stanovit způsoby, obsah a četnost výměny informací týkajících se správců AIF mezi příslušnými orgány domovského členského státu správce AIF a jinými příslušnými orgány, pokud mohou správci AIF jednotlivě nebo spolu s jinými správci AIF mít vliv na stabilitu systémově důležitých finančních institucí a řádné fungování trhů. Jejich účelem je stanovit postupy pro ověřování na místě a šetření.

- (28) Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES. Opatření, která nespadají pod výše uvedenou kategorii, by měla podléhat regulativnímu postupu stanovenému v článku 5 uvedeného rozhodnutí. Účelem těchto opatření je uvést, že normy oceňování fondů konkrétní třetí země jsou rovnocenné standardům použitelným ve Společenství, je-li oceňovatel usazen ve třetí zemi. Účelem je uvést, že právní předpisy týkající se depozitářů konkrétní třetí země jsou rovnocenné této směrnici. Účelem je uvést, že právní předpisy týkající se obezřetnostních pravidel a trvalého dohledu nad správci AIF konkrétní třetí země jsou rovnocenné této směrnici. Účelem je uvést, zda konkrétní třetí země umožňuje správcům AIF ze Společenství účinný přístup na trh srovnatelný s přístupem, který správcům AIF z této třetí země umožňuje Společenství. Účelem je stanovit standardní vzory oznámení a osvědčení a stanovit postup pro výměnu informací mezi příslušnými orgány.
- (29) Vzhledem k tomu, že cílů opatření, která mají být přijata, zejména zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a investorů stanovením společného rámce pro povolování správců AIF a dohled nad nimi, nemůže být uspokojivým způsobem dosaženo členskými státy, jak dokládají nedostatky stávajících vnitrostátních právních předpisů a dohledu nad těmito subjekty, a může jich tudíž být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Touto směrnicí se stanoví pravidla povolování, provozování a průhlednosti činnosti správců alternativních investičních fondů.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny správce alternativních investičních fondů usazené ve Společenství, kteří vykonávají správu jednoho nebo více alternativních investičních fondů (AIF), bez ohledu na to:

- a) zda má AIF domicil na území Společenství nebo mimo něj;
- b) zda správce AIF vykonává správu přímo nebo prostřednictvím pověření jiné osoby;
- c) zda se jedná o AIF otevřeného nebo uzavřeného typu;
- d) jaká je právní struktura AIF a správce AIF.

Správce AIF, kterému je podle této směrnice uděleno povolení k výkonu správy jednoho nebo více AIF, je rovněž oprávněn nabízet akcie či podílové jednotky těchto AIF profesionálním investorům ve Společenství za podmínek stanovených v kapitole VI a případně v článku 35.

2. Tato směrnice se nevztahuje na žádný z těchto subjektů:

- a) správce AIF, kteří přímo nebo nepřímo prostřednictvím společnosti, s níž jsou spojeni společným vedením nebo kontrolou, resp. podstatnou přímou nebo nepřímou majetkovou účastí, spravují portfolia AIF, jejichž spravovaná aktiva včetně aktiv nabytých s využitím pákového efektu v souhrnu nepřevyšují prahovou hodnotu 100 milionů EUR, případně 500 milionů EUR, pokud se portfolio AIF skládá z AIF, které nevyužívají pákový efekt, a žádná práva na jejich vyplacení nejsou uplatnitelná v prvních pěti letech po zřízení každého AIF;
- b) správce AIF usazené ve Společenství, kteří nevykonávají správu AIF s domicilem ve Společenství a nenabízejí AIF ve Společenství;
- c) SKIPCP nebo jejich správcovské či investiční společnosti povolené v souladu se směrnicí 2009/.../ES [směrnice o SKIPCP];

- d) úvěrové instituce, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění);
 - e) instituce, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi¹³;
 - f) instituce, na něž se vztahuje první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu¹⁴, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění¹⁵ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění a o změně směrnic Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS, jakož i směrnic 98/78/ES a 2002/83/ES¹⁶;
 - g) nadnárodní instituce, jako je Světová banka, Mezinárodní měnový fond, Evropská centrální banka, Evropská investiční banka, Evropský investiční fond, jiné nadnárodní instituce a podobné mezinárodní organizace, jestliže tyto instituce nebo organizace spravují jeden nebo více AIF.
3. Členské státy zajistí, aby správci AIF, kteří nedosahují prahové hodnoty stanovené v odst. 2 písm. a), měli právo na zacházení jako správci AIF, na něž se tato směrnice vztahuje.
4. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se určí postupy, podle nichž správci AIF spravující portfolia AIF, jejichž spravovaná aktiva nedosahují prahové hodnoty stanovené v odst. 2 písm. a), mohou uplatnit právo podle odstavce 3.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „alternativním investičním fondem“ nebo „AIF“ jakýkoli subjekt kolektivního investování včetně jeho investičních oborů, jehož předmětem činnosti je kolektivní investování do aktiv a jenž nemusí být povolen podle článku 5 směrnice 2009/.../ES [směrnice o SKIPCP];
- b) „správcem alternativních investičních fondů“ nebo „správcem AIF“ jakákoli právnická nebo fyzická osoba, jejímž obvyklým předmětem činnosti je správa jednoho nebo několika AIF;

¹³ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

¹⁴ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

¹⁵ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

- c) „oceňovatelem“ jakákoli právnická nebo fyzická osoba nebo společnost, která oceňuje majetek nebo stanovuje hodnotu akcií nebo podílových jednotek AIF;
- d) „výkonem správy“ činnosti správy jednoho nebo více AIF a výkon administrativních činností v nich jmenem jednoho nebo více investorů;
- e) „nabízením“ všeobecné nabízení nebo prodej podílových jednotek nebo akcií AIF investorům s domicilem ve Společenství bez ohledu na to, na čí podnět k nabízení nebo prodeji dochází;
- f) „profesionálním investorem“ investor ve smyslu přílohy II směrnice 2004/39/ES;
- g) „neprofesionálním investorem“ investor, který není profesionálním investorem;
- h) „domovským členským státem“ členský stát, v němž je správce AIF povolen podle článku 6;
- i) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, na jehož území správce AIF vykonává správu AIF nebo nabízí jeho akcie či podílové jednotky;
- j) „příslušnými orgány“ vnitrostátní orgány, které jsou podle právních předpisů oprávněny k dohledu nad správcí AIF;
- k) „finančním nástrojem“ nástroj ve smyslu přílohy I oddílu C směrnice 2004/39/ES;
- l) „pákovým efektem“ jakákoli metoda, kterou správce AIF zvyšuje riziko určité investice pro spravovaný AIF, ať už se jedná o vypůjčení hotových peněz nebo cenných papírů, pákový efekt spočívající v derivátových pozicích nebo jiný způsob;
- m) „kvalifikovanou účastí“ přímá nebo nepřímá účast v subjektu správce AIF představující nejméně 10 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo umožňující uplatňovat podstatný vliv na řízení subjektu správce AIF, v němž tato účast existuje. Pro tyto účely se berou v úvahu hlasovací práva podle článku 9 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu¹⁷;
- n) „emitentem“ emitent cenných papírů s domicilem ve Společenství ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES;
- o) „zástupci zaměstnanců“ zástupci zaměstnanců ve smyslu definice uvedené v čl. 2 písm. e) směrnice 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví

¹⁷ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství¹⁸.

Kapitola II

POVOLOVÁNÍ SPRÁVCŮ AIF

Článek 4

Požadavek na povolení

1. Členské státy zajistí, aby žádný správce AIF, na něhož se vztahuje tato směrnice, nevykonával správu žádného AIF ani nenabízel jeho akcie nebo podílové jednotky bez předchozího povolení.

Subjektům, které nejsou povoleny v souladu s touto směrnicí, a správcům AIF, na něž se tato směrnice nevztahuje, kteří nejsou povoleni podle vnitrostátního práva členského státu, není dovoleno vykonávat správu AIF nebo nabízet jejich podílové jednotky nebo akcie na území Společenství.

2. Správci AIF mohou mít povolení k výkonu správy všech nebo některých druhů AIF.

Správce AIF může být držitelem povolení podle této směrnice a současně mít povolení pro správcovskou nebo investiční společnost podle směrnice 2009/.../ES [směrnice o SKIPCP].

Článek 5

Postup udělování povolení

Správce AIF, který žádá o povolení, předloží příslušným orgánům členského státu, v němž má své sídlo, tyto informace:

- a) údaje o totožnosti akcionářů nebo podílníků správce AIF s kvalifikovanou účastí, ať přímých či nepřímých a fyzických nebo právnických osob, a výši jednotlivých účastí;
- b) plán činnosti včetně informace, jak správce AIF zamýšlí splnit povinnosti podle kapitoly III, IV, případně kapitoly V, VI a VII;
- c) podrobnou charakteristiku AIF, které zamýšlí spravovat, včetně uvedení členských států nebo třetích zemí, na jejichž území mají domicil;
- d) statut fondu nebo zakládací dokumenty každého AIF, který správce AIF zamýšlí spravovat;

¹⁸

Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.

- e) opatření přijatá pro účely pověření třetí strany výkonem úkolů správy podle článku 18, případně článku 35;
- f) opatření přijatá pro účely úschovy aktiv AIF, případně opatření přijatá podle článku 38;
- g) všechny další informace uvedené v čl. 20 odst. 1.

Správce AIF musí mít ústředí v témže členském státě jako své sídlo.

Článek 6

Podmínky pro udělení povolení

1. Příslušné orgány domovského členského státu udělí povolení, pouze pokud jsou přesvědčeny, že správce AIF bude schopen splnit podmínky této směrnice.

Povolení je platné ve všech členských státech.

2. Příslušné orgány domovského členského státu odmítnou udělit povolení v případě, kdy jim v účinném výkonu funkce dohledu brání jakékoli z těchto okolností:

- a) právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických či právnických osob, s nimiž je správce AIF úzce propojen ve smyslu čl. 4 bodu 31) směrnice 2004/39/ES;
- b) překážky spojené s prosazováním těchto právních a správních předpisů.

3. Povolení obsahuje opatření pro účely pověření třetí strany, které správce AIF přijal a uvedl v žádosti.

Příslušné orgány domovského členského státu mohou rozsah povolení omezit, především pokud jde o druh AIF, který správce AIF může spravovat, a pokud jde o opatření pro účely pověření.

4. Příslušné orgány do dvou měsíců od podání úplné žádosti žadatele informují, zda povolení bylo či nebylo uděleno.

Zamítnutí žádosti nebo stanovení omezení musí být vždy zdůvodněno.

5. Správce AIF může zahájit výkon správy na území domovského členského státu ihned po udělení povolení.

Článek 7

Změny v rozsahu povolení

Správce AIF uvědomí příslušné orgány domovského členského státu o všech změnách údajů, které uvedl v původní žádosti a které mohou podstatným způsobem ovlivnit podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, především o změnách investiční strategie a politiky jakéhokoli jím spravovaného AIF, o změnách statutu nebo zakládacích dokumentů AIF, jakož i o

identifikačních údajích každého dalšího AIF, který zamýšlí spravovat, a to před provedením těchto změn.

Příslušné orgány do jednoho měsíce od obdržení tohoto sdělení uvedené změny schválí, zamítnou nebo stanoví omezení.

Článek 8 Odnětí povolení

Příslušný orgán může odejmout povolení vydané správci AIF, pokud tento správce:

- (1) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo jakýmkoli jiným protiprávním způsobem;
- (2) nadále nesplňuje podmínky, za nichž bylo povolení uděleno;
- (3) závažným způsobem nebo systematicky porušil ustanovení provádějící tuto směrnici.

Kapitola III

Podmínky provozování činnosti správce AIF

ODDÍL 1: VÝKON ČINNOSTI

Článek 9 Obecné zásady

1. Členské státy zajistí, aby správci AIF mohli vykonávat správu na území Společenství, pouze pokud trvale splňují ustanovení této směrnice.

Správce AIF:

- a) při výkonu svých činností jedná čestně, poctivě a s náležitou odborností, péčí a opatrností;
- b) jedná v nejlepším zájmu jím spravovaného AIF, v zájmu investorů daného AIF a v zájmu integrity trhu;
- c) zajistí poctivé zacházení se všemi investory AIF.

Žádný investor nepožívá zvláštních výhod, ledaže je to uvedeno ve statutu nebo základacích dokumentech AIF.

2. Komise přijme prováděcí opatření, jímž se stanoví kritéria, která příslušné orgány použijí při posuzování toho, zda správce AIF plní své povinnosti podle odstavce 1.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 10 *Střety zájmů*

1. Členské státy vyžadují, aby správci AIF přijali veškerá přiměřená opatření ke zjištění střetů zájmů mezi nimi, včetně jejich řídicích pracovníků, zaměstnanců nebo jakékoli osoby se správcem přímo či nepřímo spojené kontrolou, a investory AIF, které spravují, nebo mezi dvěma investory, které vzniknou v průběhu výkonu správy jednoho nebo více AIF.

Správci AIF udržují a uplatňují účinná organizační a administrativní opatření, aby mohli podniknout veškeré přiměřené kroky k tomu, aby střety zájmů nežádoucím způsobem neovlivnily zájmy AIF a jeho investorů.

Správci AIF oddělí v rámci vlastního provozního systému úkoly a povinnosti, které je možno považovat za vzájemně neslučitelné. Správci AIF posoudí, zda podmínky provozování jejich činnosti mohou vyvolat jiné podstatné střety zájmů, a sdělí je investorům AIF.

2. Pokud organizační opatření přijatá správcem AIF k řízení střetů zájmů nejsou dostatečná k tomu, aby s přiměřenou jistotou zajistila, že rizika poškození zájmů investorů budou odvrácena, správce AIF jasně sdělí obecnou povahu nebo zdroje střetů zájmů investorům předtím, než provede obchod jejich jménem, a přijme vhodné politiky a postupy.
3. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:
 - a) druhy střetů zájmů podle odstavce 1;
 - b) přiměřené kroky, které by správce AIF měl přijmout v rámci vnitřních a organizačních postupů s cílem určit, odvrátit, řídit a sdělovat střety zájmů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 11 *Řízení rizik*

1. Správce AIF zajistí, aby činnosti řízení rizik a činnosti správy portfolia byly odděleny a podléhaly samostatné kontrole.
2. Správce AIF zavede systémy řízení rizik, aby mohl vhodným způsobem měřit a sledovat veškerá rizika spojená s investiční strategií každého AIF a rizika, kterým je nebo může být každý AIF vystaven.

Správce AIF podrobí systémy řízení rizik nejméně jedenkrát ročně přezkumu a v případě potřeby je upravuje.

3. Správce AIF přinejmenším:
 - a) při investování jménem AIF provádí odpovídající, zdokumentovaný a pravidelně aktualizovaný proces hloubkové kontroly podle investiční strategie, cílů a rizikového profilu AIF;
 - b) zajišťuje, že rizika spojená s každou investiční pozicí AIF a jejich celkový dopad na portfolio AIF mohou být kdykoli přesně určeny, měřeny a sledovány pomocí odpovídajících postupů stresového testování;
 - c) zajišťuje, že rizikový profil AIF odpovídá velikosti, struktuře portfolio a investičním strategiím a cílům AIF stanoveným ve statutu nebo základacích dokumentech AIF.
4. Členské státy zajistí, aby správci AIF, kteří při investování jménem jednoho nebo více AIF provádějí krátký prodej, disponovali postupy, které jim umožňují přístup k cenným papírům nebo jiným finančním nástrojům v okamžiku, kdy se je zavází dodat, a aby tito správci uplatňovali postup řízení rizik, který jim umožňuje vhodné řízení rizik spojených s dodáním cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů, jež jsou předmětem krátkého prodeje.
5. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví:
 - a) požadavky na řízení rizik, které má správce AIF uplatňovat v závislosti na rizicích, jež správce AIF podstupuje namísto jím spravovaného AIF;
 - b) opatření nezbytná k tomu, aby správce AIF mohl řídit určitá rizika spojená s krátkým prodejem, včetně příslušných omezení, která mohou být potřebná k ochraně AIF před vystavením nadměrnému riziku.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 12

Řízení likvidity

1. Správce AIF používá pro každý jím spravovaný AIF vhodný systém řízení likvidity a přijme postupy zajišťující, že charakteristika investic AIF z hlediska likvidity odpovídá jeho souvisejícím závazkům.

Správce AIF pravidelně provádí stresové testy za podmínek z hlediska likvidity běžných i mimořádných a na jejich základě sleduje likvidní riziko AIF.
2. Správce AIF zajistí, že politika vyplácení každého jím spravovaného AIF odpovídá charakteristice investic AIF z hlediska likvidity a musí být stanovena ve statutu nebo základacích dokumentech AIF.
3. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví:
 - a) požadavky na řízení likvidity uvedené v odstavci 1 a

- b) zejména požadavky na minimální likviditu pro AIF, které vyplácejí podílové jednotky nebo akcie častěji než jedenkrát za šest měsíců.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 13

Investování do sekuritizovaných pozic

S cílem zajistit soudržnost mezi odvětvími a odstranit nesoulad mezi zájmy firem, které transformují úvěry na obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje (původci), a zájmy správců AIF, kteří do těchto cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů jménem jednoho nebo více AIF investují, přijme Komise prováděcí opatření, jimiž se stanoví požadavky v těchto oblastech:

- a) požadavky, které musí splnit původce, aby správce AIF směl jménem jednoho nebo více AIF investovat do cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů tohoto typu vydaných po 1. lednu 2011, včetně požadavků, které zajistí, že si původce ponechá čistý ekonomický podíl ve výši nejméně 5 %;
- b) kvalitativní požadavky, které musí splnit správce AIF, který jménem jednoho nebo více AIF investuje do těchto cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

ODDÍL 2: KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

Článek 14

Počáteční a průběžná výše kapitálu

Kapitál správce AIF činí nejméně 125 000 EUR.

Jestliže hodnota portfolií AIF spravovaných správcem AIF přesáhne 250 milionů EUR, zajistí správce AIF dodatkový kapitál; výše tohoto dodatkového kapitálu se rovná 0,02 % částky, o niž hodnota portfolií správce AIF přesahuje částku 250 milionů EUR.

Bez ohledu na výši požadavků uvedených v prvním a druhém pododstavci nesmí kapitál správce AIF nikdy klesnout pod úroveň stanovenou v článku 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (přepracované znění)¹⁹.

Pro účely prvního, druhého a třetího pododstavce se za portfolia správce AIF považují:

¹⁹ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

- a) jakákoli portfolia AIF, která správce AIF spravuje, včetně AIF, v jejichž případě správce AIF pověřil výkonem jednoho nebo více úkolů jinou osobu podle článku 18;
- b) jakákoli portfolia AIF, která správce AIF spravuje na základě pověření.

ODDÍL 3: ORGANIZAČNÍ POŽADAVKY

Článek 15 Obecné zásady

Správce AIF vždy využívá vhodné a přiměřené zdroje, které jsou nezbytné pro řádný výkon činností správy.

Disponuje aktualizovanými systémy, má zdokumentovány vnitřní postupy a provádí pravidelné vnitřní kontroly výkonu činnosti s cílem zmírňovat a řídit rizika spojená s jeho činností.

Článek 16 Oceňování

1. Správce AIF zajistí, že pro každý jím spravovaný AIF je jmenován oceňovatel, který je na správci AIF nezávislý a který stanoví hodnotu aktiv nabytých AIF a hodnotu akcií a podílových jednotek AIF.

Oceňovatel zajistí, že aktiva, akcie a podílové jednotky jsou oceňovány nejméně jedenkrát ročně a rovněž při každém vydání nebo vyplacení akcií či podílových jednotek AIF, dochází-li k němu častěji.

2. Správce AIF zajistí, aby oceňovatel měl k oceňování aktiv AIF vhodné a konzistentní postupy odpovídající stávajícím platným standardům a pravidlům oceňování, aby ocenění bylo odrazem čisté hodnoty aktiv připadající na tyto akcie nebo podílové jednotky AIF.
3. Pravidla oceňování aktiv a výpočet čisté hodnoty aktiv na podílovou jednotku nebo akcii AIF stanoví zákon země, v níž má AIF domicil, nebo statut či zakládací dokumenty AIF.
4. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví kritéria, na jejichž základě lze oceňovatele považovat za nezávislého ve smyslu odstavce 1.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 17

Depozitář

1. Správce AIF zajistí, aby pro každý jím spravovaný AIF byl jmenován depozitář, který v příslušných případech plní tyto úkoly:
 - a) přebírá veškeré platby od investorů při úpisu podílových jednotek nebo akcií AIF spravovaného správcem AIF a zaúčtovává je jménem správce AIF na samostatný účet;
 - b) uchovává všechny finanční nástroje, které náleží AIF;
 - c) ověřuje, zda AIF nebo správce AIF jménem AIF nabyl vlastnická práva ke všem ostatním aktivům, do nichž AIF investuje.

2. Správce AIF nevystupuje jako depozitář.

Depozitář jedná nezávisle a výlučně v zájmu investorů AIF.

3. Depozitářem je úvěrová instituce se sídlem ve Společenství, povolená v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění)²⁰.
4. Depozitář může svými úkoly pověřit jiného depozitáře.
5. Depozitář odpovídá správci AIF a investorům AIF za veškerou újmu, která jim vznikne v důsledku neplnění povinností, které mu ukládá tato směrnice.

V případě ztráty finančních nástrojů, které má depozitář v úschově, se depozitář může vyvázat ze své odpovědnosti, pouze pokud může prokázat, že vzniklé ztrátě nemohl zabránit.

Odpovědnost vůči investorům AIF může být uplatněna přímo nebo nepřímo prostřednictvím správce AIF podle právní povahy vztahu mezi depozitářem, správcem AIF a investory. Odpovědnost depozitáře není dotčena pověřením jiné osoby podle odstavce 4.

ODDÍL 4: POVĚŘENÍ JINÉ OSOBY ÚKOLY SPRÁVCE AIF

Článek 18

Pověření jiné osoby

1. Správce AIF, který zamýšlí pověřit třetí osobu, aby jeho jménem vykonávala jeden nebo více jeho úkolů, požádá při každém případě pověření o předchozí souhlas příslušné orgány domovského členského státu.

Musí být splněny tyto podmínky:

²⁰ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

- a) třetí strana musí být úvěruschopná a osoby, které prakticky vykonávají činnost musí mít dostatečně dobrou pověst a dostatečné zkušenosti;
- b) pokud se pověření týká správy portfolia nebo řízení rizik, musí mít třetí osoba také povolení jako správce AIF ke správě AIF stejného druhu;
- c) pověření nebrání účinnému dohledu nad správcem AIF, a zejména nebrání správci AIF v jednání a spravování AIF v nejlepším zájmu jeho investorů;
- d) správce AIF musí prokázat, že třetí osoba je odborně kvalifikovaná a způsobilá k výkonu předmětných úkolů, že byla vybrána s náležitou péčí a že správce AIF je schopen kdykoli účinně zkontrolovat svěřenou činnost, kdykoli vydat třetí osobě další pokyny a s okamžitou účinností pověření odejmout, je-li to v zájmu investorů.

Pověření nelze udělit depozitáři, oceňovateli nebo jinému podniku, jehož zájmy se mohou dostat do střetu se zájmy AIF nebo jeho investorů.

Správce AIF průběžně hodnotí služby, které poskytuje třetí osoba.

- 2. V žádném případě není odpovědnost správce AIF dotčena skutečností, že pověřil svými úkoly třetí osobu, ani nesmí pověřit svými úkoly třetí osobu v takovém rozsahu, že ho nelze nadále považovat za správce AIF.
- 3. Třetí osoba nesmí žádnými jí svěřenými úkoly pověřit jinou osobu.
- 4. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví:
 - a) podmínky pro schválení pověření;
 - b) podmínky, za kterých správce nelze nadále považovat za správce AIF, jak stanoví odstavec 2.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Kapitola IV

Požadavky na průhlednost

Článek 19

Výroční zpráva

- 1. Správce AIF zpřístupní za každý jím spravovaný AIF výroční zprávu za každé účetní období. Výroční zpráva je zpřístupněna investorům a příslušným orgánům nejpozději čtyři měsíce po skončení účetního období.
- 2. Výroční zpráva obsahuje alespoň následující informace:
 - a) rozvahu nebo výkaz majetku a závazků;

- b) výkaz nákladů a výnosů v účetním období;
 - c) zprávu o činnosti v účetním období;
3. Účetní údaje uvedené ve výroční zprávě jsou podrobeny auditu, který provádí jedna nebo více osob zákonem oprávněných k provádění auditu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS²¹. Zpráva auditora včetně případných výhrad se v plném znění přetiskuje ve výroční zprávě.
4. Komise přijme prováděcí opatření, jimž se podrobněji stanoví obsah a forma výroční zprávy. Tato opatření jsou upravena podle druhů správců AIF, na které se vztahují.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 20

Informační povinnost k investorům

1. Správce AIF zajistí, aby investoři AIF obdrželi před investováním do AIF následující informace, jakož i jejich případné změny:
- a) popis investiční strategie a cílů AIF, všech aktiv, do nichž může AIF investovat, postupů, které může používat, všech souvisejících rizik, případných platných omezení pro investování, okolností, za nichž může AIF využívat pákový efekt, povolených typů pákového efektu a jeho zdrojů, jakož i souvisejících rizik a omezení využití této metody;
 - b) popis postupů, kterými může AIF změnit investiční strategii nebo investiční politiku nebo obojí;
 - c) popis právních důsledků smluvního vztahu uzavřeného za účelem investice, včetně informace o soudní příslušnosti, rozhodném právu a existenci či neexistenci právních nástrojů upravujících uznání a výkon soudních rozhodnutí na území, kde má fond domicil;
 - d) totožnost depozitáře, oceňovatele, auditora a jiných subjektů, které AIF poskytují služby, a popis jejich povinností, jakož i práv investorů v případě selhání;
 - e) popis případného pověření třetí osoby výkonem správy nebo úkolů depozitáře a totožnost třetí osoby, jež byla výkonem pověřena;
 - f) popis postupu oceňování AIF, případně modelů oceňování aktiv včetně metod používaných k oceňování těžko ocenitelných aktiv;

²¹ Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

- g) popis řízení likvidního rizika AIF včetně práv na vyplacení za běžných a mimořádných okolností, stávajících ujednání s investory o vyplacení a popis toho, jak správce AIF zajišťuje korektní zacházení s investory;
 - h) popis všech poplatků, výdajů a nákladů, které přímo či nepřímo hradí investoři, a jejich maximální výše;
 - i) totožnost investora, kdykoli získá zvláštní výhody nebo právo na zvláštní výhody, a popis těchto zvláštních výhod;
 - j) poslední výroční zprávu.
2. Správce AIF pravidelně investorům poskytuje následující informace za každý AIF, který spravuje:
- a) procentní podíl aktiv AIF, která podléhají zvláštním opatřením v důsledku jejich nelikvidnosti;
 - b) jakákoli nová opatření k řízení likvidity AIF;
 - c) současný rizikový profil AIF a systémy řízení rizik, které správce AIF k řízení uvedených rizik používá.
3. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví informační povinnost správce AIF a četnost poskytování informací uvedených v odstavci 2. Tato opatření jsou upravena podle druhů správců AIF, na které se vztahují.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 21 *Informační povinnost k příslušným orgánům*

1. Správce AIF pravidelně podává zprávy příslušným orgánům svého domovského členského státu o hlavních trzích a nástrojích, s nimiž obchoduje jménem AIF, které spravuje.
- Poskytuje souhrnné informace o hlavních nástrojích, s nimiž obchoduje, o trzích, jichž je členem nebo na nichž aktivně obchoduje, a o hlavních investicích nesoucích riziko a nejvýznamnějších soustředěních rizik za každý jím spravovaný AIF.
2. Správce AIF pravidelně poskytuje příslušným orgánům svého domovského členského státu následující informace za každý AIF, který spravuje:
- a) procentní podíl aktiv AIF, která podléhají zvláštním opatřením v důsledku jejich nelikvidnosti;
 - b) jakákoli nová opatření k řízení likvidity AIF;
 - c) současný rizikový profil AIF a nástroje řízení rizik, které správce AIF k řízení uvedených rizik používá;

- d) hlavní kategorie aktiv, do nichž AIF investoval;
 - e) případné provádění krátkého prodeje během sledovaného období.
3. Správce AIF předkládá příslušným orgánům svého domovského členského státu následující dokumenty za každý AIF, který spravuje:
- a) výroční zprávu každého jím spravovaného AIF za každé účetní období, a to do čtyř měsíců po skončení příslušného období;
 - b) podrobný seznam všech jím spravovaných AIF ke konci každého čtvrtletí.
4. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví informační povinnosti uvedené v odstavci 1, 2 a 3 a četnost poskytování informací.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Kapitola V

Povinnosti správců zvláštních druhů AIF

ODDÍL 1: POVINNOSTI SPRÁVCŮ AIF VYUŽÍVAJÍCÍCH PÁKOVÝ EFEKT

Článek 22 *Oblast působnosti*

Tento oddíl se vztahuje pouze na správce AIF, kteří spravují jeden nebo více AIF, jež ve vysoké míře a systematicky využívají pákový efekt.

Správce AIF čtvrtletně posuzuje, zda AIF ve vysoké míře a systematicky využívá pákový efekt, a podává o tom zprávy příslušným orgánům.

Pro účely druhého pododstavce se má za to, že AIF využívá pákový efekt ve vysoké míře a systematicky, pokud souhrnný objem pákového efektu ze všech zdrojů převyšuje hodnotu vlastního kapitálu AIF ve dvou ze čtyř posledních čtvrtletí.

Článek 23 *Informační povinnost k investorům*

Správce AIF, který spravuje jeden nebo více AIF, jež ve vysoké míře a systematicky využívají pákový efekt, za každý takový AIF:

- a) poskytuje investorům informace o maximální míře pákového efektu, který správce AIF jménem AIF využívá, jakož i o právu na opětovné použití zajištění nebo o případných zárukách poskytnutých v rámci využití pákového efektu;
- b) čtvrtletně poskytuje investorům informace o celkovém rozsahu pákového efektu využívaného každým AIF v uplynulém čtvrtletí.

Článek 24
Informační povinnost k příslušným orgánům

1. Správce AIF spravující jeden nebo více AIF využívajících ve vysoké míře a systematicky pákový efekt pravidelně poskytuje příslušným orgánům svého domovského členského státu informace o celkové míře pákového efektu, kterou každý jím spravovaný AIF využívá, a rozlišení podle toho, jakou část představuje pákový efekt z výpůjčky hotovosti nebo cenných papírů a pákový efekt spočívající ve finančních derivátech.

Uvedené informace zahrnují údaje o totožnosti pěti největších zdrojů vypůjčené hotovosti nebo cenných papírů za každý AIF, který správce AIF spravuje, a objem výpůjčky od každého z daných subjektů za každý AIF, který správce AIF spravuje.

2. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se podrobněji stanoví informační povinnosti týkající se pákového efektu a četnost podávání informací příslušným orgánům a investorům.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 25
Použití informací příslušnými orgány, spolupráce v oblasti dohledu a omezení využití pákového efektu

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány domovského členského státu používaly informace předávané podle článku 24 pro účely stanovení rozsahu, v jakém využívání pákového efektu přispívá k růstu systémového rizika ve finančním systému nebo rizik chaotických trhů.
2. Domovský členský stát zajistí, aby veškeré informace obdržené podle článku 24 byly souhrnně za všechny správce AIF, nad nimiž vykonává dohled, zpřístupněny dalším příslušným orgánům postupem podle článku 46 o spolupráci v oblasti dohledu. Tímto způsobem si rovněž neprodleně vyměňuje informace s jinými, přímo dotčenými členskými státy v případech, kdy by se správce AIF v jeho kompetenci mohl potenciálně stát významným zdrojem rizika selhání protistrany ve vztahu k úvěrové instituci nebo jiné systémově důležité instituci v jiných členských státech.
3. V zájmu zajištění stability a integrity finančního systému Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví omezení míry, ve které správci AIF mohou využívat pákový efekt. Tato omezení by měla zohlednit mimo jiné druhy AIF, jejich strategie a zdroje jimi využívaného pákového efektu.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

4. Za mimořádných okolností, a je-li to v zájmu zajištění stability a integrity finančního systému, mohou příslušné orgány domovského členského státu uložit dodatečná omezení míry, ve které správci AIF mohou využívat pákový efekt. Opatření přijatá příslušnými orgány domovských členských států jsou dočasné povahy a měla by být v souladu s ustanoveními, které Komise přijme podle odstavce 3.

ODDÍL 2: POVINNOSTI SPRÁVCŮ AIF S ROZHODUJÍCÍM VLIVEM VE SPOLEČNOSTECH

Článek 26 Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na:
 - a) správce AIF spravující jeden nebo více AIF, které jednotlivě nebo v souhrnu nabudou nejméně 30 % hlasovacích práv emitenta, případně nekótované společnosti, s domicilem ve Společenství;
 - b) správce AIF, kteří uzavřeli dohodu s jedním nebo více jinými správci AIF, jež by umožnila AIF spravovaným těmito správci AIF nabýt nejméně 30 % hlasovacích práv emitenta, případně nekótované společnosti.
2. Tento oddíl se nepoužije, pokud dotčným emitentem nebo nekótovanou společností je malý a střední podnik zaměstnávající méně než 250 osob, s ročním obrátem nejvýše 50 milionů EUR a/nebo roční bilanční sumou nejvýše 43 milionů EUR.

Článek 27 Oznámení nabytí rozhodujícího vlivu v nekótované společnosti

1. Členské státy zajistí, aby správce AIF, který dosáhl možnosti vykonávat nejméně 30 % hlasovacích práv v nekótované společnosti, oznámil této nekótované společnosti a všem ostatním akcionářům informace stanovené v odstavci 2.

Oznámení je učiněno co nejdříve, avšak nejpozději do čtyř obchodních dnů počínaje dnem, kdy správce AIF dosáhl možnosti vykonávat 30 % hlasovacích práv.

2. Oznámení požadované podle odstavce 1 obsahuje tyto informace:
 - a) výslednou situaci, pokud jde o hlasovací práva;
 - b) podmínky, za jakých byla 30% prahová hodnota dosažena, včetně informace o totožnosti různých zúčastněných akcionářů;
 - c) datum dosažení nebo překročení prahové hodnoty.

Článek 28 Informační povinnost v případě nabytí rozhodujícího vlivu v subjektu emitenta nebo v nekótované společnosti

1. Kromě ustanovení článku 27 členské státy zajistí, aby správce AIF, který nabude nejméně 30 % hlasovacích práv v subjektu emitenta nebo v nekótované společnosti, zpřístupnil emitentovi, nekótované společnosti, jejich akcionářům a zástupcům zaměstnanců, případně samotným zaměstnancům, nemají-li takové zástupce, informace stanovené ve druhém a třetím pododstavci.

Pokud jde o emitenta, správce AIF zpřístupní dotyčnému emitentovi, jeho akcionářům a zástupcům zaměstnanců následující:

- a) informace uvedené v čl. 6 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí²²;
- b) politiku předcházení a řízení střetů zájmů, především mezi správcem AIF a emitentem;
- c) politiku vnější a vnitřní komunikace emitenta, především ohledně zaměstnanců.

Pokud jde o nekótované společnosti, správce AIF zpřístupní dotyčné nekótované společnosti, jejím akcionářům a zástupcům zaměstnanců následující:

- d) totožnost správců AIF, kteří samostatně nebo na základě dohody s jinými správci AIF dosáhli 30% prahové hodnoty;
- e) plán rozvoje nekótované společnosti;
- f) politiku předcházení a řízení střetů zájmů, především mezi správcem AIF a nekótovanou společností;
- g) politiku vnější a vnitřní komunikace emitenta nebo nekótované společnosti, především ohledně zaměstnanců.

2. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:

- a) podrobný obsah informací poskytovaných podle odstavce 1;
- b) způsob sdělení těchto informací.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 29

Zvláštní ustanovení týkající se výroční zprávy AIF s rozhodujícím vlivem v subjektu emitenta nebo v nekótované společnosti

- 1. Členské státy zajistí, aby správce AIF uvedl ve výroční zprávě podle článku 19 za každý jím spravovaný AIF dodatečné informace podle odstavce 2 tohoto článku.
- 2. Výroční zpráva AIF obsahuje následující dodatečné informace za každého emitenta a nekótovanou společnost, do nichž AIF investoval:
 - a) ohledně vývoje v oblasti provozní činnosti a finanční situace přehled výnosů a zisku podle obchodních segmentů, prohlášení o vývoji činností a finanční situace společnosti, posouzení očekávaného vývoje činností a finanční situace, zprávu o významných událostech během účetního období;

²²

Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.

- b) ohledně finančních a jiných rizik přinejmenším finanční rizika spojená s kapitálovou strukturou;
- c) ohledně personálních otázek pohyb zaměstnanců, rozvázání a zahájení pracovních poměrů;
- d) přehled významných prodejů aktiv.

Výroční zpráva AIF dále obsahuje za každého emitenta, v němž AIF získal rozhodující vliv, informace uvedené čl. 46a odst. 1 písm. f) čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností²³ a přehled kapitálové struktury podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a d) směrnice 2004/25/ES.

Za každou nekótovanou společnost, v níž AIF získal rozhodující vliv, zpráva AIF obsahuje přehled ustanovení týkajících se řízení a informace uvedené v čl. 3 písm. b), c) a e) až h) druhé směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření²⁴.

3. Správce AIF za každý jím spravovaný AIF, pro který spadá do působnosti tohoto oddílu, poskytne informace uvedené v odstavci 2 především všem zástupcům zaměstnanců dotyčné společnosti uvedené v čl. 26 odst. 1 ve lhůtě uvedené v čl. 19 odst. 1.
4. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví podrobný obsah informací poskytovaných podle odstavce 1 a 2.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 30

Zvláštní ustanovení týkající se společností, jejichž akcie již nejsou přijímány k obchodování na regulovaném trhu

Přesto, že následkem nabytí nejméně 30 % hlasovacích práv emitenta již nejsou akcie tohoto emitenta přijímány k obchodování na regulovaném trhu, emitent pokračuje v plnění svých povinností podle směrnice 2004/109/ES po dobu dvou let ode dne odchodu z regulovaného trhu.

²³ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

²⁴ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 1.

Kapitola VI

Výkon správy a nabízení AIF prováděné správcem AIF

Článek 31

Nabízení akcií nebo podílových jednotek AIF v domovském členském státě

1. Povolený správce AIF může nabízet akcie nebo podílové jednotky AIF profesionálním investorům v domovském členském státě, jakmile jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku.
2. Správce AIF předloží příslušným orgánům svého domovského členského státu oznámení o každém AIF, který zamýšlí nabízet.

Uvedené oznámení obsahuje tyto informace:

- a) identifikační údaje AIF, který zamýšlí nabízet, a údaje o domicilu AIF;
 - b) statut nebo zakládací dokumenty AIF;
 - c) popis AIF nebo informace o AIF zpřístupněné investorům;
 - d) informace o opatřeních zavedených proti nabízení podílových jednotek nebo akcií daného AIF neprofesionálním investorům, včetně situace, kdy správce AIF spoléhá na činnost nezávislých subjektů, které poskytují investiční služby ve vztahu k jeho AIF.
3. Příslušné orgány domovského členského státu sdělí správci AIF nejpozději do deseti pracovních dnů po přijetí úplného oznámení podle odstavce 2, zda může zahájit nabízení AIF určeného v oznámení podle odstavce 2.

S výhradou prováděcích opatření uvedených ve třetím pododstavci mohou příslušné orgány stanovit omezení nebo podmínky pro nabízení AIF podle tohoto článku.

Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví druhy omezení nebo podmínek, které lze uložit ve vztahu k nabízení AIF podle druhého pododstavce tohoto odstavce. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

4. Aniž je dotčen čl. 32 odst. 1 členské státy zajistí, aby AIF spravované správcem AIF byly nabízeny pouze profesionálním investorům.

Článek 32

Možnost členských států povolit nabízení AIF neprofesionálním investorům

1. Členské státy mohou povolit nabízení AIF neprofesionálním investorům na svém území.

Za tímto účelem mohou členské státy stanovit přísnější požadavky na správce AIF nebo AIF.

2. Členské státy, které na svém území povolí nabízení AIF neprofesionálním investorům, do jednoho roku od data uvedeného v čl. 54 odst. 1 oznámí Komisi:
 - a) druhy AIF, které správci AIF mohou na jejich území nabízet neprofesionálním investorům;
 - b) dodatečné požadavky, které členský stát stanovil pro nabízení AIF neprofesionálním investorům na svém území.

Členské státy Komisi rovněž informují o jakýchkoli pozdějších změnách ohledně prvního pododstavce.

Článek 33

Podmínky pro nabízení AIF v jiných členských státech

1. Pokud povolený správce AIF zamýšlí nabízet podílové jednotky nebo akcie jím spravovaného AIF profesionálním investorům v jiném členském státě, předloží příslušným orgánům svého domovského členského státu následující dokumenty:
 - a) oznámení včetně plánu činnosti s určením AIF, které zamýšlí nabízet, a údajů o jejich domicilu;
 - b) statut nebo zakládací dokumenty AIF;
 - c) popis AIF nebo informace o AIF zpřístupněné investorům;
 - d) označení členského státu, ve kterém zamýšlí nabízet podílové jednotky nebo akcie jím spravovaného AIF profesionálním investorům;
 - e) opatření přijatá pro nabízení AIF a případně informace o opatřeních zavedených proti nabízení podílových jednotek nebo akcií daného AIF neprofesionálním investorům.
2. Příslušné orgány domovského členského státu předají úplnou dokumentaci podle odstavce 1 příslušným orgánům členského státu, v němž bude AIF nabízen, a to nejpozději do deseti pracovních dní po jejím přijetí. Připojí k ní osvědčení o povolení dotyčného správce AIF.
3. Bezprostředně po předání dokumentace příslušné orgány domovského členského státu oznámí správci AIF její předání. Správce AIF smí zahájit nabízení AIF v hostitelském členském státě ode dne tohoto oznámení o předání dokumentace.
4. Opatření uvedená v odst. 1 písm. e) podléhají právním předpisům a dohledu hostitelského členského státu.
5. Členské státy zajistí, aby oznámení a osvědčení podle odstavce 1 byla vyhotovována v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí.

Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány umožnily předávání a uchovávání dokumentů podle odstavce 2 v elektronické podobě.

6. V případě změny kteréhokoli z údajů sdělených v souladu s odstavcem 2 oznámí správce AIF tuto změnu písemně příslušným orgánům svého domovského členského státu nejméně jeden měsíc před jejím provedením.

Příslušné orgány domovského členského státu o těchto změnách neprodleně uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu.

7. Komise postupem podle čl. 49 odst. 2 přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:
 - a) forma a obsah standardního vzoru oznámení;
 - b) forma a obsah standardního vzoru osvědčení.
8. Správci AIF smějí nabízet akcie nebo podílové jednotky AIF s domicilem ve třetí zemi profesionálním investorům s domicilem v jiném členském státě, než je domovský členský stát správce AIF, až od data uvedeného v čl. 54 odst. 1 druhém pododstavci.

Článek 34

Podmínky pro výkon správy v jiných členských státech

1. Členské státy zajistí, aby povolený správce AIF směl vykonávat správu ve vztahu k AIF s domicilem v jiném členském státě buď přímo, nebo prostřednictvím zřízení pobočky, za předpokladu, že správce AIF má povolení ke správě daného druhu AIF.
2. Správce AIF, který má poprvé v úmyslu vykonávat správu ve vztahu k AIF s domicilem v jiném členském státě, sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu tyto informace:
 - a) členský stát, na jehož území zamýšlí vykonávat správu přímo nebo prostřednictvím pobočky;
 - b) plán činnosti, v němž jsou uvedeny především služby, které zamýšlí poskytovat, a určení AIF, který zamýšlí spravovat.
3. Pokud správce AIF zamýšlí zřídit pobočku, poskytne kromě údajů v odstavci 2 tyto informace:
 - a) organizační strukturu pobočky;
 - b) adresu v domovském členském státě, na níž lze obdržet dokumenty;
 - c) jména osob odpovědných za vedení pobočky.
4. Příslušné orgány domovského členského státu předají úplnou dokumentaci podle odstavce 2, případně i odstavce 3, a osvědčení, že vydaly dotyčnému správci AIF povolení, příslušným orgánům členského státu, v němž bude správa vykonávána, a to

nejpozději do deseti pracovních dní po přijetí úplné dokumentace. Předání dokumentace neprodleně oznámí správci AIF.

Po přijetí oznámení o předání dokumentace smí správce AIF zahájit poskytování služeb v hostitelském členském státě.

5. Hostitelské členské státy neuloží dotyčnému správci AIF žádné dodatečné požadavky týkající se věcí spadajících do oblasti působnosti této směrnice.
6. V případě změny kteréhokoli z údajů sdělených v souladu s odstavcem 2, případně i odstavcem 3, oznámí správce AIF tuto změnu písemně příslušným orgánům svého domovského členského státu nejméně jeden měsíc před jejím provedením.

Příslušný orgán domovského členského státu o těchto změnách uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

Kapitola VII

Zvláštní pravidla ve vztahu ke třetím zemím

Článek 35

Podmínky pro nabízení AIF s domicilem ve třetích zemích na území Společenství

Správce AIF smí nabízet akcie nebo podílové jednotky AIF s domicilem ve třetí zemi profesionálním investorům s domicilem v členském státě, pouze pokud daná třetí země podepsala s tímto členským státem dohodu, jež plně vyhovuje zásadám stanoveným v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních a zajišťuje účinnou výměnu informací v oblasti daní.

Pokud správce AIF nabízí akcie nebo podílové jednotky AIF s domicilem ve třetí zemi, může hostitelský členský stát prodloužit lhůtu uvedenou v čl. 31 odst. 3, je-li to nezbytné k ověření, zda jsou splněny podmínky podle této směrnice.

Než je správci AIF povoleno nabízet akcie nebo podílové jednotky AIF s domicilem ve třetí zemi, hostitelský členský stát věnuje zvláštní pozornost opatřením, která správce AIF přijal podle článku 38, je-li to nezbytné.

Článek 36

Pověření subjektu usazeného ve třetí zemi administrativními úkoly správce AIF

Členské státy povolí správci AIF pověřit administrativními úkoly subjekty usazené ve třetí zemi, pouze pokud jsou splněny všechny níže uvedené podmínky:

- a) jsou splněny požadavky stanovené v článku 18;
- b) subjekt má povolení k poskytování administrativních služeb nebo je registrován ve třetí zemi, v níž je usazen a podléhá obezřetnostnímu dohledu;
- c) existuje vhodná dohoda o spolupráci mezi příslušným orgánem správce AIF a orgánem vykonávajícím dohled nad daným subjektem.

Článek 37
Oceňovatel usazený ve třetí zemi

1. Členské státy povolí jmenovat oceňovatele usazeného ve třetí zemi, pouze pokud jsou splněny všechny níže uvedené podmínky:
 - a) jsou splněny požadavky stanovené v článku 16;
 - b) na třetí zemi se vztahuje rozhodnutí přijaté podle odstavce 3, v němž se uvádí, že standardy a pravidla oceňování používaná oceňovateli usazenými na území této země jsou rovnocenné standardům a pravidlům použitelným ve Společenství.
2. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví kritéria pro posouzení rovnocennosti standardů a pravidel oceňování používaných ve třetích zemích, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b).

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.
3. Na základě kritérií uvedených v odstavci 2 Komise postupem podle čl. 49 odst. 2 přijme prováděcí opatření, která uvádějí, že standardy a pravidla oceňování obsažená v právních předpisech třetí země jsou rovnocenné standardům a pravidlům použitelným ve Společenství.

Článek 38
Pověření třetí osoby úkoly depozitáře ve vztahu k AIF s domicilem ve třetích zemích

1. Odchylně od čl. 17 odst. 4 členské státy v případě AIF s domicilem ve třetí zemi povolí, aby depozitář daného AIF jmenovaný v souladu s článkem 17 pověřil jedním nebo více svými úkoly jiného depozitáře s domicilem v téže třetí zemi, pokud jsou právní předpisy uvedené třetí země rovnocenné ustanovením této směrnice a účinně uplatňovány.

Musí být také splněny tyto podmínky:

 - a) na třetí zemi se vztahuje rozhodnutí přijaté podle odstavce 4, v němž se uvádí, že pověření depozitáři s domicilem v uvedené zemi podléhají účinným omezitelným pravidlům a dohledu, které jsou rovnocenné ustanovením práva Společenství;
 - b) je dostatečně zajištěna spolupráce mezi domovským členským státem a příslušnými orgány třetí země;
 - c) na třetí zemi se vztahuje rozhodnutí přijaté podle odstavce 4, v němž se uvádí, že předpisy proti praní peněz a financování terorismu jsou rovnocenné ustanovením práva Společenství.
2. Na odpovědnost depozitáře vůči investorům nemá vliv skutečnost, že výkonem všech nebo některých svých úkolů pověřil depozitáře ze třetí země.

3. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví kritéria pro posouzení rovnocennosti obezřetnostních pravidel, dohledu a předpisů třetích zemí, jak je uvedeno v odstavci 1.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

4. Na základě kritérií uvedených v odstavci 3 Komise postupem podle čl. 49 odst. 2 přijme prováděcí opatření, která uvádějí, že obezřetnostní pravidla, dohled a předpisy třetí země jsou rovnocenné ustanovením této směrnice.

Článek 39

Povolování správců AIF, kteří jsou usazeni ve třetích zemích

1. Členské státy mohou v souladu s touto směrnicí udělit povolení správci AIF usazenému ve třetí zemi k nabízení podílových jednotek nebo akcií AIF profesionálním investorům ve Společenství podle podmínek této směrnice za předpokladu, že:

- a) na třetí zemi se vztahuje rozhodnutí přijaté podle odst. 3 písm. a), v němž se uvádí, že právní předpisy týkající se obezřetnostních pravidel a trvalého dohledu jsou rovnocenné ustanovením této směrnice a účinně uplatňované;
- b) na třetí zemi se vztahuje rozhodnutí přijaté podle odst. 3 písm. b), v němž se uvádí, že tato země umožňuje správcům AIF ze Společenství účinný přístup na trh srovnatelný s přístupem, který správcům AIF z dané třetí země umožňuje Společenství;
- c) správce AIF poskytne příslušným orgánům členského státu, v němž žádá o povolení, informace uvedené v článku 5 a 31;
- d) existuje dohoda o spolupráci mezi příslušnými orgány daného členského státu a orgánem dohledu nad správcem AIF, která zajišťuje účinnou výměnu všech informací významných pro sledování možných dopadů činnosti správce AIF na stabilitu systémově důležitých finančních institucí a na řádné fungování trhů, na nichž správce AIF působí.
- e) třetí země podepsala s členským státem, v němž správce žádá o povolení, dohodu, jež plně vyhovuje zásadám stanoveným v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních a zajišťuje účinnou výměnu informací v oblasti daní.

2. Komise přijme prováděcí opatření s cílem stanovit:

- a) obecná kritéria rovnocennosti pro posuzování rovnocennosti a účinného uplatňování právních předpisů třetích zemí týkajících se obezřetnostních pravidel a trvalého dohledu na základě požadavků stanovených v kapitole III, IV a V;
- b) obecná kritéria pro posuzování, zda třetí země umožňují správcům AIF ze Společenství účinný přístup na trh srovnatelný s přístupem, který správcům AIF z těchto třetích zemí umožňuje Společenství.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

3. Na základě kritérií uvedených v odstavci 2 Komise regulativním postupem podle čl. 49 odst. 2 přijme prováděcí opatření, která uvádějí:
 - a) že právní předpisy týkající se obezřetnostních pravidel a trvalého dohledu nad správci AIF ve třetí zemi jsou rovnocenné této směrnici a účinně uplatňované;
 - b) že třetí země umožňuje správcům AIF ze Společenství účinný přístup na trh přinejmenším srovnatelný s přístupem, který správcům AIF z této třetí země umožňuje Společenství.

Kapitola VIII

Příslušné orgány

ODDÍL 1: URČENÍ, PRAVOMOCI A POSTUPY PRO ZJEDNÁVÁNÍ NÁPRAVY

Článek 40 *Určení příslušných orgánů*

Členské státy určí příslušné orgány, které mají plnit povinnosti stanovené touto směrnicí.

Pokud členské státy určí několik příslušných orgánů, uvědomí o tom Komisi, přičemž uvedou případné rozdělení jejich působnosti.

Článek 41 *Pravomoci příslušných orgánů*

1. Příslušným orgánům jsou svěřeny veškeré pravomoci pro dohled a šetření, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné. Pravomoci jsou vykonávány těmito způsoby:
 - a) přímo;
 - b) ve spolupráci s jinými orgány;
 - c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na subjekty, na které byly přeneseny úkoly;
 - d) podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.
2. Příslušné orgány disponují alespoň těmito vyšetřovacími pravomocemi:
 - a) mít přístup k jakémukoli dokumentu v jakékoli formě a obdržet jeho kopii;
 - b) požadovat informace od kterékoli osoby a v případě nutnosti osobu předvolat a vyslechnout ji za účelem získání informací;

- c) provádět kontroly na místě s předchozím ohlášením nebo bez předchozího ohlášení;
- d) požadovat výpisy telefonních hovorů a datových přenosů.

Článek 42 Pravomoci dohledu

1. Domovský členský stát zajistí, aby příslušné orgány mohly přijímat následující opatření:
 - a) uložit dočasný zákaz výkonu profesionální činnosti;
 - b) přijmout vhodná opatření s cílem zajistit, aby správce AIF nadále splňoval podmínky příslušných právních předpisů;
 - c) předat záležitost příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány disponovaly pravomocemi, které jsou nezbytné k přijetí všech potřebných opatření k zajištění řádného fungování trhů v případech, kdy by činnost jednoho nebo více AIF na trhu určitého finančního nástroje mohla ohrozit řádné fungování daného trhu.

Článek 43 Správní sankce

1. Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení nebo právo členských států ukládat trestní sankce, zajistí členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem, aby mohla být přijata vhodná správní opatření nebo ukládány správní sankce odpovědným osobám za nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice. Členské státy zajistí, aby tato opatření byla účinná, přiměřená a odrazující.
2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán mohl zveřejnit jakékoli opatření nebo jakoukoli sankci, které budou uloženy za porušení předpisů přijatých k provedení této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným stranám.

Článek 44 Právo na podání opravných prostředků

Členské státy zajistí, že každé rozhodnutí na základě právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí je řádně odůvodněno a oznámeno adresátovi a že je možné proti němu podat opravný prostředek k soudu.

Právo na podání opravného prostředku platí rovněž v případě, že do dvou měsíců od podání žádosti o povolení obsahující všechny požadované informace není vydáno žádné rozhodnutí.

ODDÍL 2

SPOLUPRÁCE MEZI JEDNOTLIVÝMI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY

Článek 45 *Povinnost spolupracovat*

1. Příslušné orgány členských států vzájemně spolupracují, kdykoli je to nezbytné pro účely plnění jejich úkolů podle této směrnice nebo pro výkon jejich pravomocí podle této směrnice nebo vnitrostátního práva.
2. Členské státy umožní spolupráci podle tohoto oddílu.
3. Příslušné orgány využijí pro účely spolupráce svých pravomocí i v případech, kdy vyšetřované jednání nezakládá porušení předpisu platného v daném členském státě.
4. Příslušné orgány členských států si vzájemně neprodleně poskytnou informace požadované pro účely plnění jejich úkolů podle této směrnice.
5. Komise postupem podle čl. 49 odst. 2 přijme prováděcí opatření týkající se postupů výměny informací mezi příslušnými orgány.

Článek 46 *Výměna informací týkajících se možných důsledků činnosti správce AIF pro systém*

1. Příslušné orgány odpovědné za povolování správců AIF a dohled nad nimi podle této směrnice sdělují informace příslušným orgánům jiných členských států, je-li to důležité pro sledování a řešení možných důsledků činnosti jednotlivých správců AIF nebo správců AIF hromadně pro stabilitu systémově důležitých finančních institucí a pro řádné fungování trhů, na nichž správci AIF působí. Informován je rovněž Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) zřízený rozhodnutím Komise 2009/77/ES ze dne 23. ledna 2009²⁵, který tyto informace předá příslušným orgánům ostatních členských států.
2. Souhrnné informace o činnosti správců AIF v jeho kompetenci sděluje příslušný orgán správců AIF čtvrtletně Hospodářskému a finančnímu výboru zřízenému čl. 114 odst. 2 Smlouvy o ES.
3. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví způsoby, obsah a četnost výměny informací poskytovaných podle odstavce 1.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

²⁵ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 18–22.

Článek 47
Spolupráce v oblasti dohledu

1. Příslušné orgány jednoho členského státu mohou požádat příslušné orgány jiného členského státu o spolupráci při dohledu nebo ověřování na místě nebo šetření na území onoho jiného členského státu v rámci svých pravomocí podle této směrnice.

Pokud příslušný orgán obdrží žádost o ověření na místě nebo šetření, pak provede jeden z následujících kroků:

- a) ověření nebo šetření provede sám;
 - b) umožní provést ověření nebo šetření žádajícímu orgánu;
 - c) umožní provést ověření nebo šetření auditorům nebo odborníkům.
2. V případě uvedeném v odst. 1 písm. a) může příslušný orgán členského státu, který požádal o spolupráci, požádat, aby pracovníky provádějící ověřování nebo šetření mohli doprovodit jeho vlastní pracovníci. Ověřování nebo šetření však podléhá obecnému dohledu členského státu, na jehož území probíhá.

V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) může příslušný orgán členského státu, na jehož území ověřování nebo šetření probíhá, požádat, aby pracovníky provádějící ověřování nebo šetření mohli doprovodit jeho vlastní pracovníci.

3. Příslušné orgány mohou odmítnout poskytnout informace nebo vyhovět žádosti o spolupráci při provádění šetření nebo ověřování na místě pouze v těchto případech:
 - a) šetření, ověřování na místě nebo výměna informací by mohly nepříznivě ovlivnit svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného členského státu;
 - b) již bylo zahájeno soudní řízení ve věci stejných činů a proti stejným osobám před orgány dožádaného členského státu;
 - c) v dožádaném členském státě již bylo ve vztahu ke stejným osobám a za stejné činy vydáno pravomocné rozhodnutí.

Příslušné orgány oznámí příslušným orgánům žádajícím o spolupráci všechna rozhodnutí přijatá podle prvního pododstavce včetně příslušného odůvodnění.

4. Komise přijme prováděcí opatření týkající se postupů pro ověřování na místě a šetření.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 48
Zprostředkování v případě sporů

1. Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry (CESR) stanoví mechanismus zprostředkování v případě sporů.
2. V případě sporu mezi příslušnými orgány ohledně posouzení, jednání nebo opomenutí jednoho z příslušných orgánů na základě této směrnice předloží příslušné orgány věc výboru CESR, kde bude věc projednána s cílem najít rychlé a účinné řešení. Příslušné orgány vezmou doporučení CESR náležitě v úvahu.

Kapitola IX
Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 49
Výbor

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru pro cenné papíry²⁶.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na ustanovení článku 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 50
Přezkum

Dva roky ode dne uvedeného v článku 54 Komise na základě veřejné konzultace a po projednání s příslušnými orgány přezkoumá uplatňování a oblast působnosti této směrnice. Při přezkumu také náležitě zohlední vývoj na mezinárodní úrovni a jednání se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

Evropskému parlamentu a Radě předloží zprávu s vhodnými návrhy.

²⁶ Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45.

Článek 51
Přechodné ustanovení

Správci AIF, kteří působí na území Společenství před [lhůta pro provedení této směrnice], přijmou veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí a podají žádost o povolení do jednoho roku od lhůty pro provedení této směrnice.

Článek 52
Změna směrnice 2004/39/ES

V ustanovení čl. 19 odst. 6 směrnice 2004/39/ES se doplňuje nová odrážka, která zní:

„– služba se netýká alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 3 písm. a) [směrnice xx/xx/ES].“

Článek 53
Změna směrnice 2009/.../ES²⁷

Směrnice 2009/XX/ES se mění takto:

Vkládá se článek 50a, který zní:

„S cílem zajistit soudržnost mezi odvětvími a odstranit nesoulad mezi zájmy firem, které transformují úvěry na obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje (původci), a zájmy SKIPCP, které do těchto cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů investují, přijme Komise prováděcí opatření, jimiž se stanoví požadavky v těchto oblastech:

- a) požadavky, které musí splnit původce, aby SKIPCP směl investovat do cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů tohoto typu vydaných po 1. lednu 2011, včetně požadavků, které zajistí, že si původce ponechá čistý ekonomický podíl ve výši nejméně 5 %;
- b) kvalitativní požadavky, které musí splnit SKIPCP, který investuje do těchto cenných papírů nebo jiných finančních nástrojů.

Tato opatření, jejichž účelem je změna této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 107 odst. 2.“

Článek 54
Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [...]. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

Ustanovení, kterými se provádí kapitola VII, však uplatní až tři roky po dni uvedeném v prvním pododstavci.

²⁷ Úř. věst. L , , s. .

Tyto předpisy uvedené v prvním pododstavci a přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 55
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 56
Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně